ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1122

2 динара

29. VI 1973. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXIV

Веровали или не!

Ripley

МОНАРХ У ЛАНЦИМА

Багдадски калиф **ДАЖЕР** (1172–1226) КОГА ЈЕ ЊЕГОВ ОТАЦ ДРЖАО ОКОВАНОГ **19 ГОДИНА** ТОЛИКО СЕ НАВИКАО НА ЛАНЦЕ ДА ИХ ЈЕ, **И КАД ЈЕ СТУПИО НА ПРЕСТО, ПОВРЕМЕНО СТАВЉАО НА РУКЕ.**

ЏИНОВСКИ БУДА

У ЛАМСКОМ МАНАСТИРУ ЈУНГ ХО КУНГУ У ПЕЈПИНГУ (КИНА) КОЈИ ЈЕ ВИСОК **18,5 МЕТАРА** ИЗРЕЗВАРЕН ЈЕ **ОД ЈЕДНОГ КОМАДА ДРВЕТА.**

ПЛОДОВЕ

ДРВЕТА КОБАСИЦЕ УПОТРЕБЉАВАЈУ ПРИПАДНИЦИ АФРИЧКОГ ПЛЕМЕНА ШИЛУК КАО **ЈАСТУКЕ.**

Немачку подморницу

U-461

ПОТОПИО ЈЕ У БИСКАЈСКОМ ЗАЛИВУ 1943. ГОДИНЕ БРИТАНСКИ АВИОН ТИПА САНДЕРЛЕНД КОЈИ ЈЕ НОСИО ОЗНАКУ **U-461.**

ЛУЛА

СЕР **ВАЛТЕРА РЕЛИЈА** ИЗ КОЈЕ ЈЕ ПОВУКАО ПОСЛЕДЊИ ДИМ ПРЕ НО ШТО МУ ЈЕ НА СТРАТИШТУ ОДРУБЉЕНА ГЛАВА МОЖЕ СЕ УПОТРЕБЉАВАТИ И ДАНАС — ПОСЛЕ 355 ГОДИНА.

1122

ХЕРКУЛ НАЈВЕЋИ НОЋНИ ЛЕПТИР

НА СВЕТУ КОЈИ ЖИВИ НА НОВОЈ ГВИНЕЈИ ИМА РАСПОН КРИЛА И ДО 35 САНТИМЕТАРА. ХЕРКУЛ ЖИВИ СВЕГА 14 ДАНА И ЗА ТО ВРЕМЕ УОПШТЕ СЕ НЕ ХРАНИ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● реч фрижидер, уобичајени назив за апарате за расхлађивање, постала је од латинске речи — „фригус“ — мраз.

● шведски физичар Торстен Густавсон конструисао је апарат за мерење висине птичјег лета. Апарат је лакши од једног грама

и птица га уопште не осећа. Густавсон је већ дошао до неких занимљивих открића. Тако је утврдио да голубови могу да достигну висину од 1700 метара, а да се ласте дижу и на 4000 м. До сад се сматрало да ове птице лете на висинама које нису веће од 300 метара.

● у аустралијским водама живи „плави прстенасти октопод“ најотровнији међу отровним октоподима. Против смртоносног отрова овог малог главоношца — дугачак је свега десет сантиметара — још није нађен противотров.

● ананас, који су Индијанци гајили много година пре открића Америке, нема семена: размножава се помоћу корена.

● Енглези су у 18. веку толико трошили мирисе да је Парламент био принуђен да изгласа закон по коме жене нису смеле да их употребљавају.

● у животињском свету Африке давно су почеле необичне промене. Последња проучавања аустријских и немачких зоолога потврђују да су дивље звери, сатеране у резервате, биле приморане да мењају своје навике. Тако се често догађа да се лавови хране угинулим животињама а да гладне хијене организују нападе на стада зебри.

● лети срце пужа откуца 52 пута у минуту, а зими само четири пута за исто време.

● прве декорације за позорницу израдио је грчки сликар Адатарх за Есхилове драме у V веку пре наше ере.

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

КО СЕ БОЈИ Д

Зашто наш највећи астроном Руђер Бошковић нигде и никад није поменуо своју авантуру у старом дворцу где је са два пријатеља и псом који се звао Џон Бул имао састанак са — правим енглеским духом!

Кад је у лето 1760. године Дубровчанин Руђер Бошковић стигао у Лондон, био је већ славан човек. Његова дела из области математике, астрономије, физике, геодезије и филозофије отворила су му врата свих академија Европе, а за нимљива личност, образовање, шарм и дух учинили су да буде радо виђен гост на дворовима, у аристократским салонима и уметничким круговима. Тако је било у Италији, у државицама: Луки, Парми, Венецији, на двору Марије Терезије, која је тражила његов савет за дворску библиотеку, у француској престоници, па и овде, у Енглеској.

У Лондону је Руђер остао седам месеци и за то време озбиљно се бавио научним радом: посетио је Оксфорд, Кембриџ и Гринич, спремао се да посматра пролазак Венере поред Сунца, предложио мерење меридијана у Северној Америци што је и учињено, и за све те заслуге ускоро постао члан Краљевског друштва, енглеске академије наука, што је била изузетна почаст за једног странца. Али, Руђер је имао времена и за забаву.

О свом боравку у Енглеској писао је опширно и занимљиво брату Бару који је живео у Дубровнику. Описао је сусрете са знаменитим личностима, причао надугачко о енглеском начину живота, обичајима, језику који учи у друштву с ђеновским послаником, о правосуђу, ратној морнарици, друштвеним забавама, позориштима, клими и магли, моди, пријемима, перикама, енглеским женама из разних слојева друштва...

Само о једном нема ни речи. О томе како се провео чекајући духа!

ПРОВЕРИМО, ГОСПОДО!

У кући високог англиканског свештеника Чолмонделија Бошковић се прво упознао домаћицу леди Чолмонделиј, отмену Иркињу, али се убрзо спријатељио и с велечасним Чолмонделијем ма како то на први поглед изгледало немогуће. Јер, Бошковић је званично био језуитски свештеник (у овај ред ступио је силом прилика као четрнаестогодишњи дечак јер је то био једини начин да настави школовање) а велечасни — задрти англиканац. Њихове цркве се нису слагале, али су зато они, вешто избегавајући спорне теме, постали добри пријатељи. Енглез је у Бошковићу поштовао научника и ерудиту, а Руђер је његову кућу особито волео јер је ту сретао занимљиво и разнолико друштво. Ту је упознао и чувеног енглеског говорника и писца Едмунда Берка и спријатељио се са њим, а овај не само да није веровао у Бога него, могло би се рећи, ни у шта.

Једном се у салону леди Чолмонделиј повео разговор о омиљеној енглеској теми — о духовима. Присутни су се поделили у два табора: једни су били за, други против. Присталице духова били су домаћица, њен супруг, затим славни енглески сликар сер Џошуа Рејнолдс и доктор Даглас, касније епископ града Солзберија. Другу групу, која је потпуно одбацивала могућност постојања духова, чинили су: доктор Семјуел Џонсон, наш Руђер, драмски писац Марфи и, наравно, атеиста Берк.

Развила се жива дискусија на три језика — енглеском, француском и латинском — и свако се држао свог мишљења не уступајући противницима ни за длаку. Најзад је сер Џошуоа предложио:

— Господо, прекинимо овај испразан разговор и практично проверимо има ли духова или не. Све који сумњају позивам да присуствују састанку са једним духом.

После подужег погађања сви противници тезе о постојању духова, осим доктора Џонсона који је отворено рекао да неће да трпи време на будалаштине, одлучили су да крену као сведоци при том тајанственом експерименту.

Писац Марфи и Руђер нашли су из радозналости, а Берк је изјавио да жели само да прави друштво Бошковићу.

Из странке која је била за духове пошли су сер Џошуа и доктор Даглас.

ПАС ЈЕ ЗАРЕЖАО

Док су се кочијама возили према предграђу Лондона, Берк је подсмешљиво упитао:

— Реците ми да ли тај ваш дух звецка ланцима или се можда ноћу шета са својом сопственом главом под пазухом?

— Ах, не — насмејао се доктор Даглас. — Такви духови су исувише обични. Овај је сасвим друкчији. Осталом, ускоро ћете се и сами уверити...

Најзад су се зауставили пред једном мрачном кућом. Упалили су три светиљке и кренули степеништем. Напред је ишао сер Џошуа док је уз њега трчкао његов пас, млад, снажан булдог по имену Џон Бул, другу свећу је носио Руђер у средини поворке а трећу Берк, на зачељу.

— Шта би рекао врховни старешина вашег реда да вас нешто сад види? — упитао је тихо Берк Бошковића.

— Циљ је важан — одговорио му је Руђер. — Идем да потражим духове да бих доказао да их нема!

Друштво се нашло у некадашњем салону. Осим неколико прашњавих столица и два сточића просторија је била потпуно празна. Чим су ушли, пас је зарежао, али није прошло дуго а он се склупчао крај камина. Славни сликар сер Џошуа обратио се тада друштву.

— Господо, још једном вас опомињем да експеримент није сасвим безопасан и ако се неко плаши, биће боље да оде док још има времена. — Доктор Даглас и писац Марфи се згледаше и устадоше. Доктор се правдао да му је опит већ познат и зашто да га понавља, а Марфи се извинио да баш сада

ЛУХА?

пише комедију, па му неки мрачан доживљај није баш неопходан. Кад су они напустили кућу, у салону су остали: сликар Џошуа, језуита Руђер, атеиста Берк и булдог Џон Бул који је дремао.

Сер Џошуа тада извади из џепа часовник и старински пиштољ и стави их на сточић.

— Што ће вам пиштољ — упита га зачуђени Берк. — Ви сте раније долазили у ову кућу, није вам ваљда и тада био потребан.

Џошуа је промрмљао нешто као „оружје никад није наодмет" и наставио припреме за сусрет са духом. На сваком сточићу упалио је по три свеће. Сад је све било готово и почело је чекање. Било је негде око пола дванаест. После подужег ћутања сер Џошуа је још једном упозорио Руђера и Берка:

— Ово схватите озбиљно. Нипошто се не смете уплашити иначе би вам се могло догодити нешто заиста непријатно. То морате имати стално на уму. Зато сам и повео собом Џона Була — и он показа руком према псу који је и даље мирно дремао крај камина. — Ако се уплаши, тешко њему. Биће ми жао, али сваки подухват тражи жртве.

— Реците, да ли тај ваш дух звецка панцима или се можда ноћу шета са сопственом главом испод пазуха — питао је подсмешљиво писац Берк који све те приче о појављивању мртвих није узимао озбиљно, баш као ни Руђер.

А сад вас молим да проверите јесу ли сва врата закључана, решетку на прозору и преграду на камину да не би после испало да је посреди нека подвала или да је дух ушао кроз оџак.

САД ДОЛАЗИ НАЈГОРЕ

Само што су Руђер и Берк све ово добро проверили и поново сели кад изби на звонику оближње цркве поноћ. Звук је био потмуо и у тишини одзвањао је живо. Али, ништа се није десило ни следећих десетак минута.

— Ваш дух није баш много тачан — нашалио се Бошковић, али га је сер Џошуа умирио да ништа не брине и да ће дух већ стићи кад му буде време.

Тачно око пола један у соби се изненада осетило јако струјање хладног ваздуха. Како је био крај јула и напољу врло топло, појава је заиста била необична. Пламен свећа затреперио је на ветру и тог часа часовник сер Џошуе, наочиглед изненађеног Руђера и Берка, нестаде са стола. Сликар поскочи и зграби свој пиштољ.

— Мислите да би дух могао да пуца — упитао је Берк али сад више у његовом гласу није било ни трага од веселости.

— Не желим да рескирам! — кратко му је одговорио сликар.

Тог часа пламен свећа је опет живнуо и сви су почели да гледају где је ишчезнуо сат. Али, од њега ни трага. Тада се зачуше три јасна ударца, као да доле на улазним вратима лупа неки какав џин. Кућа је буквално подрхтавала а јадан Џон Бул, сав накострешен, зацвилео је као да га је неко ударио и потом се с искеженим зубима и пеном на њушци скљокао уза зид. Ту је и остао да лежи као беживотна хрпа само је с времена на време режао на свог господара као да му је најљући непријатељ.

— А сад долази оно најгоре — зачу се глас сер Џошуе — и ма шта да видите, ма шта да се деси, понављајте у себи, пошто ће вас глас издати: „Не плашим се, није ме страх, не бојим се". — Тек што је он то изговорио, свеће се сасвим угасише мада није било ни дашка ветра. Сва тројица седела су на својим столицама као приковани. Мрак је био потпун. После пет минута зачуо се Џошуин глас:

— Не плашим се! — Нешто слично поновио је и Руђер, а тек нешто касније чуо се и Берк. Тада је Руђеру било доста свега, нагло је скочио и отворио прозор на који је била навучена стара сомотска завеса. У собу уђе пријатан ваздух летње ноћи. Месец је у својој последњој четврти бледо осветљавао собу.

САТ СЕ ВРАТИО

Свеће се поново упалише. Сви погледом потражише малог булдога. Лежао је на истом месту крај зида, са стакластим очима и исплаженим језиком. Био је мртав!

— Погледајте — рече Џошуа — мој сат је поново на истом месту. — Али, када га је узео у руке, он више није радио, и узалуд је покушавао да га навије...

Руђер и Берк гледали су се у недоумици. Мртва животиња, свеће које се пале и гасе како им падне на памет, сат који ишчезава, све им се то није допадало и зато су пожурили да напусте ово непријатно место.

Како се осећао Руђер Бошковић после овог догађаја и шта је о свему томе мислио не зна се јер о томе није писао своме брату Бару, нити је пак Берк оставио какав запис у својим делима. Цео догађај познат је из књиге Џошуе Рејнолдса „Мој живот и моје доба". Ту се може прочитати још и то да је Бошковић био храбрији од Берка, а како сликар искрено признаје, и од њега самог кад је први пут „срео духове".

Зашто Бошковић негде није споменуо овај непријатан доживљај разумљиво је. Прво, као човеку од науке, први је он на континенту прихватио Њутнову теорију гравитације, нису му биле прихватљиве идеје о призивању духова, а ни други његов разлог за ћутање није био ништа мање јак: Како је званично припадао језуитском реду, о томе није смео да напише ни реч из страха од инквизиције за коју су то била „ђаволска посла".

ОБИЧНЕ ВАРАЛИЦЕ

Данас није тешко објаснити догађај са духом који је „посетио" стари дворац у предграђу Лондона.

Није случајно што је изабрана баш таква кућа. Мрачна, напуштена, да би атмосфера била што мистичнија, са више улаза, погодна за разне трикове с огледалима, меховима или тајним вратима која праве промају...

За утеху нашем Руђеру, он није био ни прва ни последња жртва опсенарства. Сензационалним причама о чудесном показивању духова мртвих и триковима лукавих аранжера насели су касније и неки истакнути представници природних наука: Вилијем Крукс, енглески физичар и хемичар који је открио елеменат талијум и вакуумску цев, немачки физичар и филозоф Густав Фехнер, Камиј Фламарион, француски астроном и неки други.

Чак и данас, нарочито у Сједињеним Државама и Енглеској, постоје спиритистички клубови чији чланови верују да се нарочитом техником „спиритистичких сеанси" преко „медија", особа за које се верује да су надарене тајанственом способношћу посредовања између покојника и живих људи, може успоставити веза с духовима.

Наука на све то, после исцрпних истраживања, каже кратко: спиритистичке појаве заснивају се на чистом опсенарству и триковима, а при том доста често игра важну улогу и аутосугестија, затим хипноза и масовна психоза. Сви чувени медији раскринкали су као обично варалице.

Према томе једно је сигурно: сер Џошуа Рејнолдс ватрени поборник постојања духова, морао је оне јулске ноћи 1760. имати и помоћника.

Д. Е.

— Опомињем вас још једном, господо, експеримент није безопасан и, ако се неко плаши, биће боље да оде док још има времена — упозорио је присутне славни сликар Рејнолдс.

ДИКАН И ПРВИ РЕЛИ

MONTEKARLOS

ОСЕТИЛИ СУ КРВ

Никада се нисам бавио ловом. Само једном учествовао сам у хајци и то — као плен!

Године 1944. налазио сам се као ратни заробљеник у Тајланду, у јапанском логору Такунан. Ужаси и мучења били су иза мене, наступило је мирније време. Успео сам да се као помоћник убацим у кухињу за јапанске официре, где ми је дужност била да сакупљам иверје за потпалу. Ово је за мене значило много: понеки оброк више и извесну слободу кретања.

Било нас је шесторица и радили смо у паровима. Постојало је само

— Бежимо! — повикао сам и потрчао што ме ноге носе.

једно, веома строго правило: ни по коју цену нисмо смели да пређемо три метра дубок и исто толико широк јарак којим је отицала вода од монсунских киша, а налазио се на око осам стотина метара од логорске жице. Па ипак, и то је била велика слобода за једног логораша. Камо среће да сам умео да је ценим!

ПРЕШЛИ СМО ГРАНИЦУ

Можда бисмо ово правило и поштовали да се на отприлике још толикој удаљености, с оне стране јарка, није налазило село по имену Тај. За нас је оно значило одличну прилику да помоћу трампе набавимо још мало хране за себе и наше другове који нису могли да излазе из логорског круга. Нисмо дуго оклевали: од греда смо направили мост преко јарка и приволели неколико беспосличара из села да уместо нас сакупљају грање док будемо трговали.

И тако смо сваког дана прелазили „границу". Носили смо старе ципеле, прстење, налив-пера, часовнике, делове одеће, а враћали се с џаковима пуним намирница.

Тога дана био сам у смени са неким Џоном Брамом из Бирмингема. Одмах смо кренули, носећи у џаковима ситнице које су наши другови хтели да трампе. Дан је био врео и већ после неколико минута купали смо се у зноју, мада смо на себи имали само кратке панталоне и велике шешире за заштиту од сунца.

Прешли смо мост и приближили се селу. Лавеж паса објавио је наш долазак. Село је било опасано непроходним густишем од бодљикавих бамбуса и сваки пут би неколико домородаца дошло да нас проведе кроз један узани тунел прокрчен у честару.

Чекали смо, гледајући око себе. На једном оближњем проплањку пасло је десетак индијских бивола. Ове велике, рогате животиње, тешке и до једне тоне, делују прилично застрашујуће. Али, оне у овим крајевима представљају уобичајен призор; знали смо да су много питомије него што изгледају и зато их се нисмо плашили.

Убрзо, однекуд искрснуше два дечака из села и дадоше нам знак да пођемо за њима.

ЈЕДИНО СКРОВИШТЕ

Пола часа касније, трампа је била готова. Управо смо се спремали да пођемо, кад нам притрча један од домородаца, вичући:

— Јапанци! Јапанци!

Одиста, из даљине је наилазио један јапански официр са два војника. Док смо трепнули, домороци су се узверали уз дрвене стубове и нестали у својим колибама издигнутим над земљом. Прва помисао била нам је да пођемо за њима. Потрчали смо, али Брам одједном рече:

— Стој! Ако нас нађу у колиби, сравниће читаво село!

Био је у праву, нисмо то смели да дозволимо. У паници, почели смо да се осврћемо око себе. Постојало је само једно скровиште — гомила трулих банана и палмовог лишћа недалеко од улаза у зелени тунел. Без размишљања, заронили смо у њу, копајући рукама из све снаге. Што дубље — то боље!

Тек кад смо се мало примирили, постадосмо свесни у шта смо упали. Око нас је ужасно заударало, а на телу смо осећали нешто љигаво и влажно. Били су то остаци заклених свиња и кокоши, које су домороци бацали на ову хрпу и остављали да ту иструну!

Али, није се имало куд. До наших ушију допирали су гласови Јапанаца и знали смо да би и најмањи покрет могао бити кобан. Непомични, осећали смо како по нама гамижу стотине ситних створова и стегнутих зуба трпели уједе инсеката. У овом положају провели смо — неколико сати!

Најзад, Јапанци су отишли. Извукли смо се из смећа, зграбили џакове и похитали кроз тунел. Нисмо гледали један у другог, а да смо то учинили, ужаснули бисмо се: били смо од главе до пете умазани свежом крвљу, као да смо се тек извукли из неког ужасног покоља.

Изишавши из тунела, кренули смо ивицом проплањка по коме су пасли биволи. Није нам пало на памет да се излажемо смртној опасности: и најпитомија животиња подивљала би од мириса крви који смо ширили око себе!

А онда видех да биволи више не пасу. Оборили су рогове, рили папцима земљу и посматрали нас.

— Бежимо! — повикаох и потрчах што ме ноге носе. После десетак метара, усудих се да се осврнем и видех иза себе — пар рогова. Почех да скрећем лево и десно да бих добио у предности, али ми је биво и даље био за петама. Махинално сам погледао у Брама и видео да ни он није у бољем положају. Једна животиња пратила га је у стопу, а за њом су трчале још три-четири.

„Дошао нам је крај", помислио сам. Али, у том тренутку видех да је канал на једва двадесетак метара од нас. За животиње је то била непремостива препрека!

— Скачи, Браме! — викнуо сам. — То нам је једина нада!

Видех како се мој друг баца на ону страну јарка, у сигурност. Био је то последњи час: бик је већ устремио рогове да му зада смртни ударац.

Осврнуо сам се: и мој гонилац спремао се за завршни ударац. Губица му је била обливена балама, а закрвављене очи гледале су ме тако да ми се крв следила у жилама.

Одбацио сам се, полетео кроз ваздух и тако треснуо о тле на другој страни да ми се учинило да сам све кости поломио.

Ипак, лакнуло ми је. Био сам у зони логора, у слободи!

Френк Дејвис

БИТКА
БИГ ХО

Пробушени носеви су једно од најстаријих индијанских племена у Сједињеним Државама. Њихова историја бележи, између осталог, многе несугласице с бледоликима, до којих је долазило јер се ово племе непрекидно селило у потери за бизонима. Американци, који су им уговором из 1836. године одредили животни простор на граници држава Орегон и Ајдахо, нису се никако мирили са њиховим путањем. Поглавица Пробушених носева Џозеф, један од најчувенијих бораца за индијанска права, много је пута покушавао да се нагоди са бледоликима, али у томе није имао нарочитог успеха. Најзад се одважио на велики подухват: да поведе своје племе у велику сеобу према Канади, у потрази за већом слободом. Честим нападима, Американци су покушавали да задрже овај покрет, али је Џозеф из сваког окршаја излазио као победник. Ипак, најзад га је код реке Јелоустон (Монтана) поразио генерал Нелзон Мајлс. Одведен је у резерват у Ковилу, у држави Вашингтон, где је провео остатак живота.

Једна од чувених Џозефових победа над бледоликима била је и ова код реке Биг Хоуп у Монтани, 9. августа 1877. године.

КОД
ОУЛА

1) Трупе мајора Гибона, 163 војника и 35 добровољаца, нападају у зору 9. августа. **2)** Логор Пробушених носева, смештен на окуци реке Биг Хоул. **3)** Коњаници у галопу упадају у логор, убијајући све што им се нађе на путу, чак и жене и децу. **4)** Американци покушавају да запале индијанске шаторе, али су ови сувише влажни да би горели. Уместо тога, пожар се шири сувом преријом. **5)** Изненађени Индијанци беже на све стране, али, чим су се сабрали и некако заклонили, отварају ватру на Американце. **6)** Пошто су им Пробушени носеви нанели тешке губитке, Американци се под унакрсном ватром, заслепљени димом из шипражја које гори, повлаче назад преко реке. Индијанци их гоне и чак успевају **(7)** да заплене једну од запрега с муницијом. **8)** Шачица коњаника штити одступницу главнини војске. **9)** Једна запрега успела је да измакне. **10)** Амбулантна кола. **11)** Мајор Гибон, рањен у ногу, наређује својим људима да се склоне у један мушарак **(12).** **13)** Индијанци надиру са свих страна. Пошто су се докопали једног америчког „топа, бацају га са стене. За то време, преживеле индијанске породице склапају шаторе и беже према југу. **14)** Борба је свирепа и води се прса у прса. **15)** Прецизни хици Пробушених носева приморавају Американце да се укопају како би наставили битку. **16)** Захваљујући ранијој бици у кањону Вајтберд. Пробушени носеви су били добро опремљени оружјем и муницијом, те су се код Биг Хоула борили све до касне вечери. Прекинули су ватру и побегли тек кад је мајору Гибону стигло појачање генерала Хауарда. У овом окршају погинула су 33 Американца, а рањено их је 38. Било је рањено и 14 од укупно 17 официра! Пробушени носеви изгубили су око 90 људи, међу којима и неколико најбољих индијанских ратника.

ТАЈНЕ ЂАЧКОГ СРЦА

ГРЕШКОМ ЈЕДНОГ ПОШТАРА

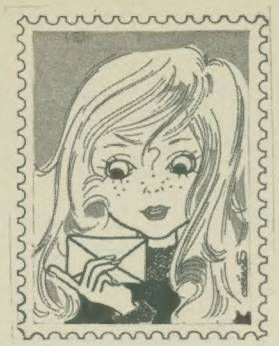

Узалуд сам покушавао да се сетим девојке Љиљане из Неготина. Осим мале Лиле ниједну другу нисам знао. На крају сам закључио да је необична честитка »штос« другова

У школи се тих дана ништа друго није причало него где ће ко за Нову годину. Ја сам о томе могао само да сањам. Био сам ђак-самац, у туђем граду, без цепарца, чак ни за честитке нисам имао новца. У ствари, право говорећи, нисам ни имао коме да честитам. Ипак сам на крају у нашем школском фото-клубу где смо сами правили честитке изабрао најлепшу и у последњем тренутку убацио је у поштанско сандуче: писао сам девојчици Љиљани код чијих сам родитеља некад становао док сам учио пољопривредну школу у Неготину. Били су необично добри према мени, па сам хтео да им на овај начин укажем пажњу. После подужег размишљања написао сам:

„Лила, све оно што припада добрим људима нека припадне теби и твојим родитељима — Жика“, и адресовао: Неготин, Д. Недељковића 12.

Вратио сам се у своју собицу на крају града коју сам делио са Милетом из Рашке и Слободаном из Неготина и убрзо на честитку и заборавио. Нисам ни знао шта ће се све из тога изродити.

ЈАВИ СЕ!

Нова година је прошла. Није била баш онаква какву сам прижељкивао, али био сам млад па сам и то што немам ни ново одело ни девојку некако преболео. Нису то имали ни моји другови из собе, а ипак нам је било лепо. Маштали смо, препричавали понеки случајно ухваћен поглед или реч неке девојке, лепили по зидовима слике глумица и чекали жељно сваку трећу недељу кад је на једног од нас долазио ред да спава сам. Јер, било нас је тројица у соби и два кревета...

Једног дана кад сам се вратио из школе у стану ме је чекало велико изненађење. На моје име стигла је новогодишња честитка с непознатим рукописом.

„Желим ти много среће“ — и потпис: Љиљана, ученица II године Учитељске школе, Неготин, Р. Недељковића 12.

Нашао сам се у недоумици. Дуго сам претурао по глави ко то може бити, покушавао да се сетим неке Љиљане из Неготина, али осам мале Лиле, која није ни знала да пише, ниједну другу нисам познавао. На крају сам закључио да је то некакав штос мојих старих другова из Неготина.

Па ипак, честитка ми никако није давала мира. Нешто ме је непрекидно копкало. А шта ако није шала? Па зар ме остављена адреса није скоро јасно позивала: „Јави се“! И, како сам по природи радознао, сео сам и написао једно кратко писмо на адресу те непознате Љиљане која можда уопште и не постоји.

Одговор је стигао веома брзо. Љиља је постојала! Писала је да ме не познаје, али да је од мене добила честитку која ју је обрадовала, па ми је узвратила својом. Тек тада сам схватио истину: грешком поштара моја честитка намењена Лили из Улице Д. Недељковића 12, стигла је у руке Љиљи из Улице Р. Недељковића 12.

Тако је случај „разгледница“ био решен али не и завршен.

СУСРЕТ НА ПЕРОНУ

Наставио сам да се дописујем са Љиљаном иако се нисмо познавали. У почетку су то била заиста само пријатељска писма, информативна, шта ко ради, како је у школи, али свако следеће је већ добијало другачији тон. Оно „Драги пријатељу“, односно „Драга пријатељице“, као по договору скратили смо у исто време на „Драги“ и „Драга“. Љубав која се увукла у наша писма природно нас је терала да мислимо да ћемо се кад-тад морати упознати. Али, прилика никако да нам се укаже, а Приштина, где сам тада учио, далеко је од Неготина...

После годину и четири месеца дописивања и стотине измењаних писама, најзад је дошао час да се сретнемо. Договорили смо се да ја долазим у Неготин, а она ће ме са Слободаном дочекати на станици

У возу је моје узбуђење достигло врхунац. Мада сам имао њену мини-фотографију и знао како мисли и осећа, непрекидно ме је мучило како у стварности изгледа та Љиља, какав јој је глас, уопште каква је жива а не на папиру.

Спазио сам је поред Слободана на перону. У плавој бундици, малена, са дугачком расутом косом и некако уплашеним осмехом. Али, одмах ми се учинила симпатична.

Ја сам био сав несрећен, па је разговор у почетку био мало натегнут, али већ после пет минута чинило ми се као да је одавно познајем. Не, нисам погрешио. Ова девојка ми се свиђа.

А она? Шта она мисли о мени? Прва пуста улица у којој смо остали сами показала ми је да мислимо исто. Чак ми се учинило да и кад ћутимо, ћутимо исто...

У Неготину сам упознао њене другове, другарице и родитеље. Стекао сам у Љиљи и пријатеља и девојку.

Са Љиљом сам се волео пуне четири године. Имали смо дивне тренутке, али било је и оног „збогом“ и враћања прстена, неспоразума, па опет цвећа, суза и љубави, тако све док нисмо завршили школовање.

Сада смо заједно. Ускоро ћемо прославити годишњицу брака, а нашем сину Мартину не бих пожелео ништа боље до да неки поштар и за њега направи сличну грешку.

Жика Калмаковић,
наставник,
рудник Аврамица,
Грљан код Зајечара
(Хонорар: 250 дин.)

Најмања песма

Ево најмање песме! Мања је од зрна мака.
У њој је један осмех и писмо за једног дечака.
Ако знаш ко је мање – што да ти причам даље.
Ако не знаш ко мање – шта те се тиче даље.

Мирослав Антић

ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ НЕСТАЈУ

За последње две хиљаде година изумрло је око сто различитих врста сисара. Сада изумире једна врста сисара годишње. Научници сматрају да таква судбина чека још око 250 до 300 врста. Представљамо вам најугроженије.

ДИБАТАГ ИЛИ КЛАРКОВА ГАЗЕЛА је врста антилопе из породице шупљорогих преживара. Називају је још и лама-газела. То је врло висока (до рамена има и до 90 сантиметара) дуговрата животиња која живи у изразито сувим крајевима Сомалије. Дибатаг може да издржи и више недеља без воде. Рогови јој личе на лиру и повијени су напред а реп изузетно дугачак и завршава се ресицом. Женка нема рогова. Боја длаке јој је ружичастосмеђа, тамнија дуж леђа и светлија на трбуху. То је веома брза животиња и становник је савана и зелених пашњака па се не може наћи у гушћим шумама. Домороци је лове због крзна и зато јој прети потпуно истребљење.

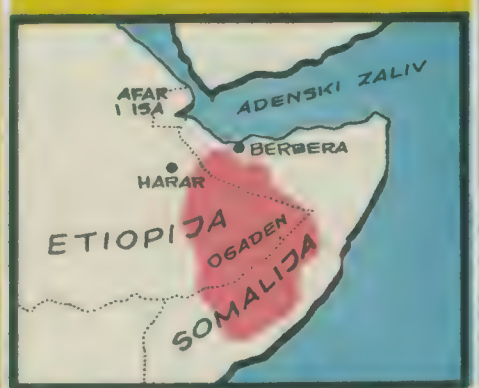

АБИСИНСКИ ИБЕКС ИЛИ КОЗОРОГ је дивљи јарац који припада шупљорогим преживарима. Некада су га ловци немилосрдно ловили мада је становник највиших планинских врхова. Данас се у Етиопском горју северно од језера Тане може наћи још само око 200 козорога. Има грубу смеђу длаку, здепаст, чврст труп са тежим предњим делом и кратак чупав реп. Брада му је смешно мала и виси са средине вилице, а длака на трбуху светлија од длаке на леђима. Мужјак има рогове дугачке и до 1 метра, лучно савијене уназад, чије су предње ивице избраздане са безброј жљебова. Женка је без браде и има кратке рогове. Живе у мањим групама које предводи мужјак. Ове снажне животиње су изванредни пењачи по стрмим литицама.

МЕТА ЧЕТВО

Ако сретнете четворицу војних полицајаца у џипу, прво пуцајте, па тек онда питајте да ли су Американци или Немци! — преносили су наређење од уста до уста упућени амерички војници.

ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ

Поручник Холцман, одевен у униформу америчког официра, седео је на предњем седишту, крај возача. Џип се с муком мимоилазио с колоном војних возила и тешко пробијао кроз сметове разгрнутог снега, све даље од линије фронта који су, само дан раније, разбили немачки тенкови. Велики камиони, крцати оружјем, опремом и намргођеним војницима, послушно су се склањали у страну да би направили пролаз полицијском џипу.

Четири Немца одевена у америчке униформе круто су седели у џипу иако им је срце силазило у пете. Избе зумљивали су се од страха при помисли да би неко од Американаца могао примети да се колона креће погрешним путем, да затражи објашњење од тобожњих полицајаца чија је дужност била да регулишу саобраћај на друму. А они су, само не колико тренутака раније, по размештали путоказе на раскрсници и са саобраћајном палицом у руци упутили колону у погрешном правцу.

КОБНА ГРЕШКА

Али превару нико није приметио. Уморни Американци дремали су у камионима, шофери су водили рачуна само да не изгубе из вида возило испред себе. Потпоручник Холцман је одахнуо: возач у белом камиону, срећом, није добро познавао путеве у овом делу Ардена и поуздао се у објашњење лажних полицајаца

Сада је џип већ био далеко. Потпоручник Холцман је хтео да изврши и други задатак који је добио пре неколико дана у немачком штабу: да дигне у ваздух огромно складиште муниције и оружја из кога су се снабдевале три америчке дивизије. Складиште се налазило дубоко у шуми, добро скривено и маскирано, а приласе су чували војници.

Шлемови с белом траком на којима су стајала два крупна слова МП (војна полиција) били су најбоља пропусница у тим ратним данима. Зато је потпоручник Холцман лако прошао поред страже и возачу наредио да заустави џип иза велике дрвене бараке до пола укопане у земљу.

Тихо, без речи, Немци су поскакали из возила и дали се на посао. У земљу, крај дашчаног зида, хитро су закопали две торбе пуне експлозива, а затим одозго набацали снег. Није прошло ни три минута, а четири Немца већ су седела на својим местима у џипу. Возач је покренуо машину. У том тренутку, иза угла зграде, пред њима се појавио још један џип, овог пута са правим Американцима.

За тренутак су немо посматрали једни друге, а затим су три Американца дохватила оружје и рафалима посекла изненађене Немце. Умирући, потпоручник Холцман се очајнички питао: „У чему је грешка? Како су могли да нас препознају“?

Он није знао да се Американци никад по четворица не возе у џипу него само по тројица. Ту ситницу је превидела и немачка команда која се иначе побринула да своје диверзанте, чије је знање енглеског језика било беспрекорно, снабде оригиналним америчким униформама, оружјем, документима, па чак и америчким цигаретама.

У „Вучјој јами“, 16. септембра 1944. године, одржавало се саветовање на највишем нивоу. Поред Хитлера, ту су Кајтел, Јодл, Гудеријан и Крајпе, некад славни немачки генерали, који су сада покушавали да зауставе савезничко напредовање са истока и запада. Јодл је износио ситуацију: Црвена армија је изашла на Вислу и Дунав и стигла до Карпата. На западном фронту влада затишје — савезници су стали у Арденима и мисле тамо да презиме.

ОФАНЗИВА У АРДЕНИМА

— Ардени! — повикао је Хитлер. — Ту ћемо ударити. Желим офанзиву овде, у Арденима! — при том је с треском спустио шаку на карту Европе пред собом — Та битка ће одлучити судбину немачке нације! Зато се мора водити с крајњом брталношћу. Непријатељ се мора бацити на колена и приморати да затражи сепаратан мир. Јодл, желим детаљан план офанзиве!

С тим речима фирер је отпустио своје генерале. Нико није прозборио ни реч, чак ни касније кад су се бацили на развијање плана офанзиве. Само је Рудштет, командант западног фронта, промрсио себи у браду: „Бесмислица“! Он је знао најбоље од свих да 25 дивизија, од чега 7 оклопних и 18 пешадијских, неће моћи у једном силовитом нападу да реше исход рата. Знао је и да су савезници много надмоћнији. . .

Датум офанзиве био је одређен: 16. децембар 1944. године. Мере предузете да би се од савезничке обавештајне службе прикрили покрети трупа биле су занста фантастичне. По путевима је разастрта слама, а возила и тенкови су се опрезно кретали не производећи скоро никакав шум. Јединице су почеле да добијају следовање дрвеног угља који није правио дим, како логорске ватрице непријатељ не би могао да открије. Кретање трупа вршило се само ноћу, а сви немачки војници родом из ових крајева били су хитно пребачени на источни фронт — да им случајно не би пало на ум да дезертирају и испричају све Американцима.

СКОРЦЕНИ ВОДИ ИГРУ

Али, Хитлеру то ипак није било довољно. Зато је почетком октобра, позвао СС мајора Ота Скорценија, човека за кога је енглеска контрообавештајна служба тврдила да је најопаснији човек у Европи. Пред вратима Хитлеровог кабинета један официр је одузео Скорценију пиштољ и ташну, што је била уобичајена мера опрезности после неуспелог атентата од 20. јула.

— Додељујем вам важан задатак. — Хитлер је одмах после поздрава прешао на ствар. — На западу почиње мо велику офанзиву. Ви ћете формирати посебну јединицу одевену у америчке униформе и снабдевену америчким оружјем и возилима. Опрема је наша брига, а ваша да заузмете мостове на Мези да их непријатељ у повлачењу не би срушио а затим да ширите забуну и панику у америчкој позадини. Палите и рушите све што вам дође под руку! Клоните се једино складишта бензина, јер ће нам гориво бити преко потребно.

Хитлер је мало застао да би подвукао значај својих речи:

—Дајем вам неограничено овлашћење. Ово је ваша шанса, пуковниче Скорцени, искористите је!

Скорцени је изненађено подигао поглед.

— Не. нисам погрешио. Одмах вас унапређујем у чин оберштурмбауфирера. Можете ићи пуковниче.

Скорцени се одмах дао на посао. Међу есесовцима, као још увек најпоузданијим немачким војницима, изабрао је велику групу младића. Услов је био да изванредно говоре енглески језик и да, уз то, имају амерички акценат. Били су то углавном Немци који су више година живели у САД. На посебном течају учили су да се понашају као амерички војници, да жваћу гуму, пале шибице о прозоре, ђон или тарабу, да возе џип и да баратају америчким оружјем.

Ото Скорцени се налазио свуда: надгледао је наставу, бринуо се за набавку војних докумената, па је чак лично изабрао 40 џипова међу заплењеним непријатељским возилима. Хемичарима је наредио да анализирају боју коју су били офарбани и да припреме такву исту како би се са возила уклонио сваки траг да су била у борби.

Одредио је и посаду: по четири есесовца у сваки џип Била је то његова највећа грешка.

Био је 16. децембар када су у 6 сати ујутру планински висови задрхтали од страшног плотуна. Преко две хиљаде немачких топова бљувало је непрекидно челик на проређене америчке положаје. Оклопне јединице су пошле у продор, а између „тигрова“ и „пантера“ јурило је четрдесет америчких џипова с немачким војницима. . .

Чим су стигли у америчку позадину, Скорценијеви људи су се поделили на мање групе. Једна, састављена од седам возила, упутила се у штаб корпуса и одатле почела да шаље америчке јединице свуда, само не на фронт. Играјући улогу сао браћаја, Немци су поразмештали путоказе и већ првог дана успели да цео пук пошаљу у дубоку позадину уместо у борбу.

ПАНИКА У ПОЗАДИНИ

Немци су затим зауставили другу америчку колону и испричали својим „земљацима“ брдо лажи. Верујући да

АК ЗА РИЦУ

се непријатељски тенкови на лазе у непосредној близини, Американци су се безглаво дали у бекство! Друга немачка група пресекла је телефонске везе између штаба генерала Бредлија и Хоџеса, а трећа је обавестила команду једне америчке јединице да се у позадину спустило неколико дивизија немачких падобранаца!

У америчкој позадини завладао је хаос. Трупе су се безглаво кретале укруг заплашене гласинама о немачким успесима на фронту. Складишта оружја су летела у ваздух, амерички официри су налажени мртви поред путева. Али, праву панику изазвала је прича о Немцима преобученим у часне сестре и фратре који убијају усамљене америчке војнике из пиштоља са пригушивачем! Наравно, то није било истина, као ни то да је знак распознавања међу преобученим Немцима — махање шлемом. Због ове измишљотине многи амерички војници су изгубили главу само зато што су хтели да је почешу.

ВЕЗАНИ ЗА ЏИП

Ипак, Американцима није дуго требало да се освете. Ускоро су друмовима размилели џипови у којима су седела по три полицајца са оружјем на готовс. Они су обично прво пуцали, а затим проверавали да ли пред собом имају Немце, или не. Претресали су и испитивали чак и највише америчке официре јер су имали обавештење, наравно лажно, да се један Немац шета њиховом позадином чак у генералској униформи. Тако је ухапшен и генерал Кларк јер није умео да наброји имена играча неког познатог рагби клуба.

Пошто су Немци изванредно владали језиком, Американци су морали да им намештају замке. Зато су постављали најнеобичнија питања у стилу: „Како се зове трећа жена Клерка Гебла?“ или „Који тим је првак у безболу?“, или „Знате ли назив последњег фордовог модела“? Један погрешан одговор био је довољан за хапшење.

Такво решење могли су да издрже само прави Американци. Зато су Немци радије избегавали овакве сусрете, а кад би се нашли очи у очи, покушали су да побегну. Обично нису имали среће. Неколико метака послатих у гуме заустављале су возило, а Американци су се тријумфално враћали у штаб својим џиповима иза кога су, везани један за другог, трчали ухапшени Немци.

Ипак, највећи број есесовца преобучених у Американце неславно се предао, одевени само у кошуље и гаће. Они су више волели да падну у заробљеништво по цену прида или кијавице, него да добро утопљени у америчке униформе — падну под мецима вода за стрељање. Немцима је, наиме, било важније да их не ухвате у противничким униформама, јер је амерички војни суд у том случају изрицао само једну казну и то смртну!

Пуковник Ото Скорценни није поделио тужну судбину својих људи јер — није ни пошао с њима. Остао је у дубокој немачкој позадини иако је „пустио глас“ да се налази на путу за Париз где треба да зароби генерала Ајзенхауера. У врховној савезној комори, три-четири дана владала је паника због тога. По Паризу су стално „чешљале“ војне патроле, а затвори су се пунили невиним америчким официрима.

Био је то једини успели арденски „виц“ СС оберштурмбанфирера Ота Скорценија.

ЦРНА БРАДА и КОМАНДОСИ

НЕВОЉЕ СА КОСОМ

ШТА ОБАВЕЗНО МОРАШ ДА ЗНАШ

Изглед косе зависи од општег здравља, али се ипак дешава да се и здравом младом човеку или девојци коса масти, или је претерано сува, ломи се, крајеви јој се крзају и расцветавају, појављује се перут и коса најзад опада. Данас постоји низ препарата који се много рекламирају и препоручују за негу косе: спречавају опадање, уклањају перут или претерано машћење косе. Међутим, и поред употребе тих производа, а можда чак и баш због претеране или погрешне употребе, резултати често изостану. Јер, треба знати неке основне законе за правилну негу косе и зато запамти: за сваку врсту косе, без обзира каквог је квалитета и дужине, равна или коврџава, **најважније је да је редовно переш одговарајућим благим средствима — шампонима — и редовно ишчешљаваш меким чешљем или четком!** То важи и за девојке и за младиће који данас носе мало дужу косу. Даћу вам неколико савета како да негујете своју косу, не улазећи у лечење оболеле косе и коже косматог дела главе. За то се треба обратити лекару специјалисти који се зове **дерматолог**.

СУВА КОСА

За тебе је најважније да косу переш шампоном од **јаја** или **коприве.** Има их у малим и већим паковањима и нису скупи. Доза за једно прање стаје 1,30 динара. Приметиш ли да **коса почиње да ти опада,** поред прања овим шампонима препоручујем ти да у кожу главе утрљаваш **раствор пантенола.** Очешљај чисту косу и направи раздељке на одстојању од 1 — 2 цм и тако уради са целом косом, и спреда, и позади, и са стране. Оригинално паковање раствора пантенола стаје 9,55 динара. Уместо раствора слободно можеш да узмеш и **пантенол таблете,** исте оне које добијеш кад те боли грло. Немој их гутати већ их полако растапај у устима као бомбону. Узимај их 3 x 1 дневно. И раствор и таблете добићеш у свакој апотеци и са рецептом социјалног осигурања и без њега. Једна кутија пантенола у таблетама стаје 3,30 динара. Ако ти је коса сува, а имаш и **перути,** најбоље је да после прања употребиш **алкохолни лосион** који ћу ти прописати. Исеци рецепт за овај лосион из Забавника, залепи га на папир заједно са **купоном у десном углу** и сваки апотекар ће ти га дати

Алкохолни лосион за негу суве косе који лекар препоручује читаоцима Политикиног забавника:

2 — 3 посто салицилне киселине и 5 посто рицинусовог уља.

100 грама лосиона заједно са флашицом стаје око 6,00 динара.

Од овог броја Забавник почиње серију за младе: како могу сами без много труда и новца да изгледају управо онако како желе. Велик број читалаца незадовољан је својом косом, па стручњак за ова питања прво њима одговара.

ШТА НЕ ТРЕБА ДА РАДИШ

За све младе посебно је важно да на косу не стављају разне хемикалије које се налазе у **боји за косу,** разним **бриљантинима** и **лаку** за косу. Ако косу већ треба нечим после прања учврстити, употреби лак али онај најквалитетнији јер он садржи најмање штетних састојака. Најбољи су **витамински лакови** и има их у три варијанте, за јаче, средње и слабије учвршћивање. Мање паковање стаје 30,00, а веће 47, 80 динара. Много је боље ако уместо лаком наквасиш крајеве косе **пивом.** У њему има витамина Б, а учвршћиће ти косу исто као и лак.

Не пери косу сапуном!

Не носи капу стално, али исто тако заштити косу капом или марамом на ветру или ако радиш у просторији у којој има много прашине или хемијских испарења.

Кад переш косу, не трљај корен косе сувише грубо ноктима већ врховима јагодица. Да би косу лакше испрао, стави у последњу воду кашику воћног сирћета или сок од пола лимуна. Најбоље је прати косу кишницом јер у њој нема креча.

За младиће:

Не утрљавај у косу после прања колоњску воду!

Изабери фризуру која следи природни пад твоје косе. Не изврћи власи у супротном смеру. Запамти: за добру фризуру најважније је да си добро подшишан!

За девојке:

Не затежи косу у кике и коњске репове!

Перике су „убиство" за косу.

ДОКТОР

МАСНА КОСА

Довољно је да косу переш једном недељно. Међутим, уколико ти је коса јако масна, можеш је прати и чешће. Само, пази! Не претерај у томе јер ћеш направити грешку: стално прање изазива појачано лучење лојних жлезда, па ће ти се коса још више мастити и већ три дана после прања личити на резанце. За тебе је најбољи шампон који садржи **сумпор** или **катран,** а може се набавити у дрогерији и кошта свега 1,30 динара. Између два прања добро би било да неким **сувим шампоном,** у праху, поспеш косу, увијеш у чист фротир и после петнаестак минута добро ишчеткаш у свим правцима. Овај суви шампон можеш набавити у дрогеријама и свим већим самоуслугама, стаје 29,50 динара и довољан је за десетак сувих прања косе. Ако имаш **перути и коса ти опада,** сваког дана употребљавај алкохолни лосион и то тако што ћеш целу косу редом делити у раздељке, на удаљености од 1 — 2 цм и ватом утрљавати течност. Исеци из Забавника рецепт за овај лосион, залепи га на чисто парче хартије заједно са **купоном у десном углу** и добићеш га у свакој апотеци. Цена лосиона је око 9,00 динара.

Алкохолни лосион за негу масне косе који лекар препоручује читаоцима Политикиног забавника:

салицилна киселина 2,5 грама, резорцина 2,5 грама, 70 посто алкохола — укупно 200 грама.

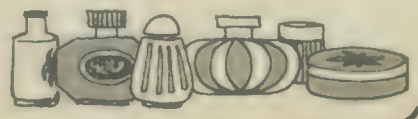

ПРИБОР

Чешаљ. Нису добри оштри чешљеви са шиљатим зупцима и зато набави мекан са заобљеним врховима. Није скуп и има га у свим радњама, самоуслугама и дрогеријама. Онај средње величине не стаје више од 5,00 динара. Пре но што опереш косу, обавезно опери и чешаљ и то у млакој води са неким благим детерџентом и добро га испери. Ником не позајмљуј свој чешаљ, он мора бити само твој исто као, рецимо, четкица за зубе.

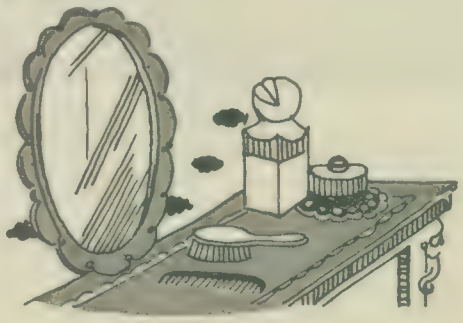

Четка. И за њу је важно каквог је квалитета. Најбоље су оне од животињске длаке. Иако су скупље од пластичних и оних с металним зупцима, много су боље и дуже трају, па се исплати купити их. Коштају око 50,00 динара. Утврђено је да су најбоље четке направљене од јазавчеве длаке! Пред спавање обавезно ишчеткај косу, нарочито ако употребљаваш лак!

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

АЈОЈ! ИДЕ МАМА! 'ВАТАЈ МАГЛУ!

ЈОК ЈА! НАПРАВИЋУ СЕ ДА МЕ БОЛИ НОГА!

БРЗО! ЖВАКНИ МАЛО ОВУ ЖВАКУ!

А ДРВА?! РЕКЛА САМ ВАМ ДА МИ НАЦЕПАТЕ ДРВА!

АООО! УГАНУО САМ ЧЛАНАК ... А МОЖДА И ПАЛАЦ НА НОЗИ!

ЖВАКА ЈЕ СПРЕМНА!

ЖВАК ЖВАК

ВЕРУЈ МИ, МНОГО БИХ ВИШЕ ВОЛ'О ДА ЦЕПАМ ДРВА... НЕГО ДА ТРПИМ ОВЕ УЖАСНЕ БОЛОВЕ!

ШТАА..?!

ВИДИ, ВИДИ... КАПЕТАН ЈЕ ПОСТАО БАЛЕТАН!

© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved.

#!☼★!

МА ШТА КАЖЕТЕ?

1122 MUSIAL

ЗА ТАКО ЛЕПУ ИГРУ... МОЖЕШ ДА БИРАШ НАГРАДУ!

ВЕСНА НА МОРУ

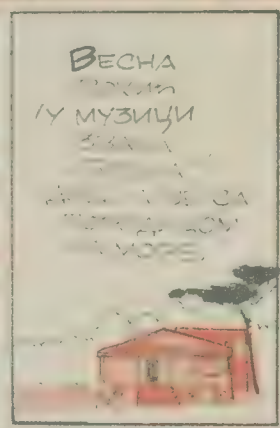

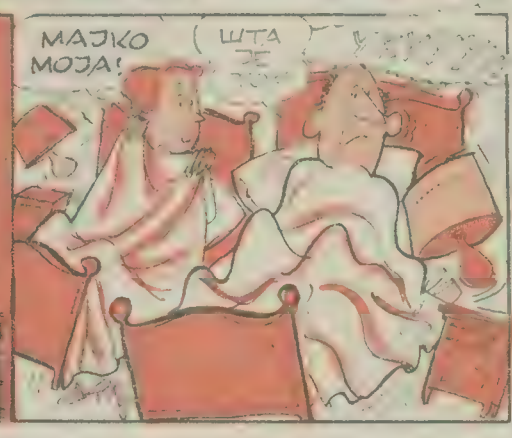

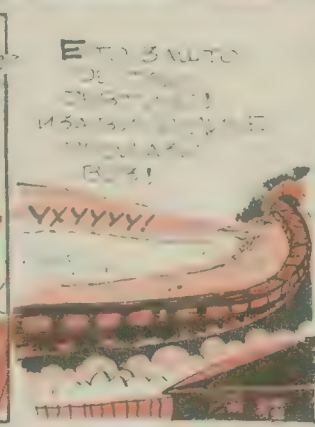

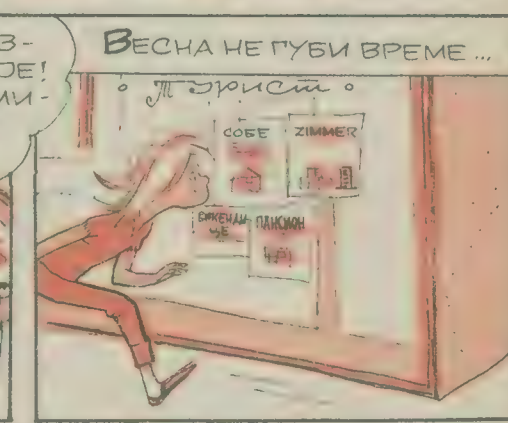

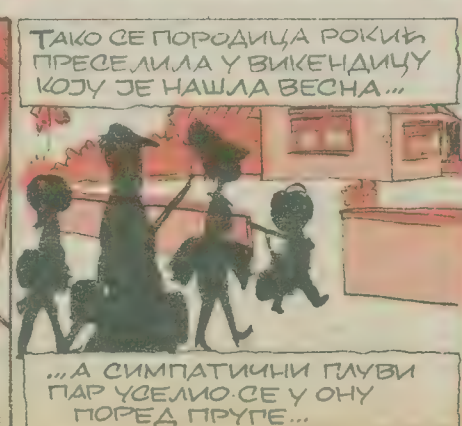

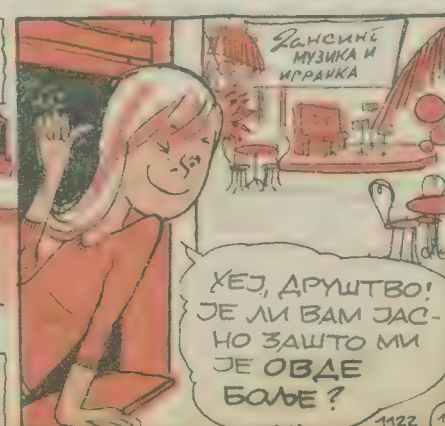

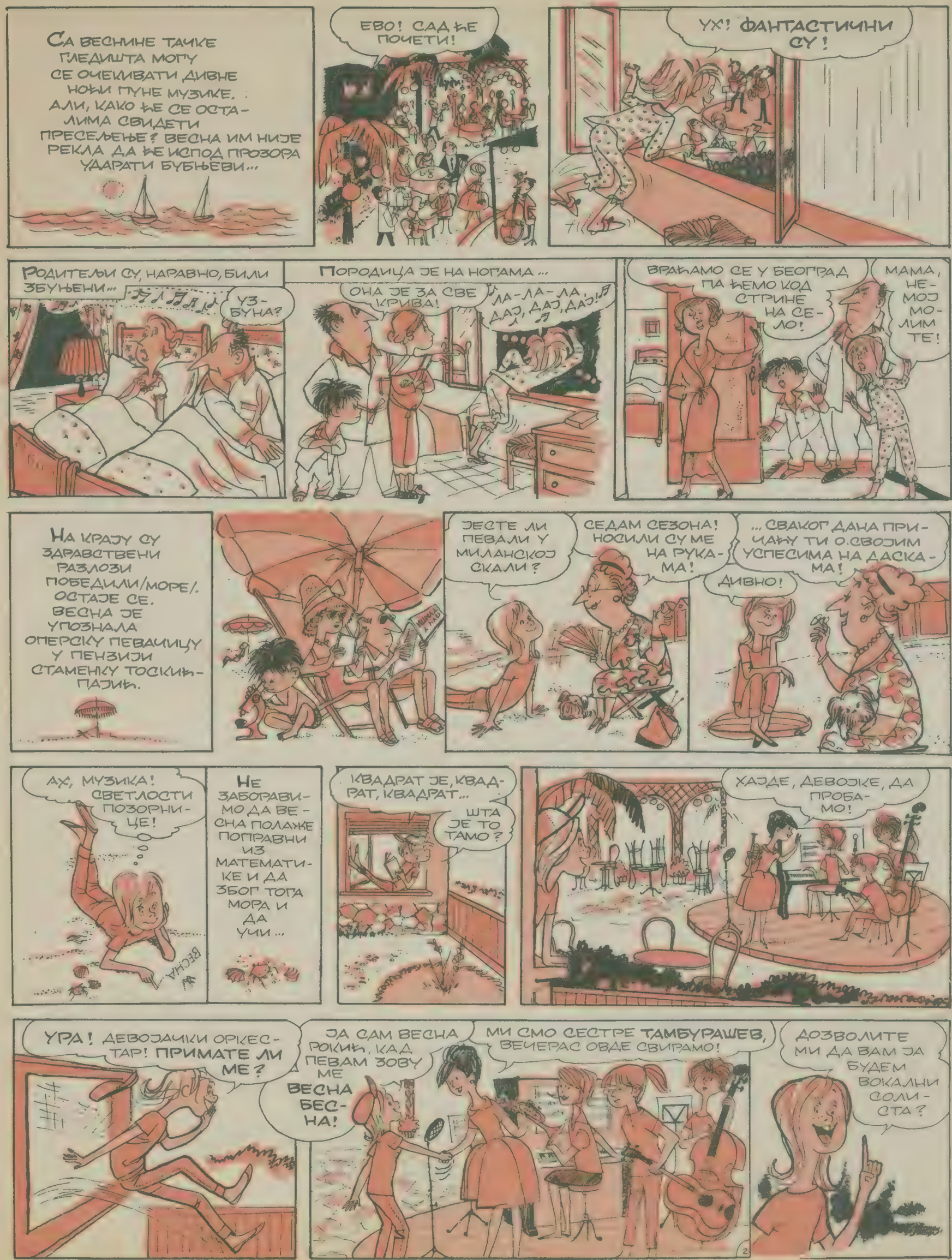
СА ВЕСНИНЕ ТАЧКЕ ГЛЕДИШТА МОГУ СЕ ОЧЕКИВАТИ ДИВНЕ НОЋИ ПУНЕ МУЗИКЕ. АЛИ, КАКО ЋЕ СЕ ОСТАЛИМА СВИДЕТИ ПРЕСЕЉЕЊЕ? ВЕСНА ИМ НИЈЕ РЕКЛА ДА ЋЕ ИСПОД ПРОЗОРА УДАРАТИ БУБЊЕВИ...
ЕВО! САД ЋЕ ПОЧЕТИ!
УХ! ФАНТАСТИЧНИ СУ!
РОДИТЕЉИ СУ, НАРАВНО, БИЛИ ЗБУЊЕНИ...
УЗБУНА?
ПОРОДИЦА ЈЕ НА НОГАМА...
ОНА ЈЕ ЗА СВЕ КРИВА!
ЛА-ЛА-ЛА, ДАЈ, ДАЈ, ДАЈ!
ВРАЋАМО СЕ У БЕОГРАД ПА ЋЕМО КОД СТРИНЕ НА СЕЛО!
МАМА, НЕМОЈ МОЛИМ ТЕ!
НА КРАЈУ СУ ЗДРАВСТВЕНИ РАЗЛОЗИ ПОБЕДИЛИ/МОРЕ/. ОСТАЈЕ СЕ. ВЕСНА ЈЕ УПОЗНАЛА ОПЕРСКУ ПЕВАЧИЦУ У ПЕНЗИЈИ СТАМЕНКУ ТОСКИЋ-ПАЈИЋ.
ЈЕСТЕ ЛИ ПЕВАЛИ У МИЛАНСКОЈ СКАЛИ?
СЕДАМ СЕЗОНА! НОСИЛИ СУ МЕ НА РУКАМА!
...СВАКОГ ДАНА ПРИЧАЊУ ТИ О СВОЈИМ УСПЕСИМА НА ДАСКАМА!
ДИВНО!
АХ, МУЗИКА! СВЕТЛОСТИ ПОЗОРНИЦЕ!
НЕ ЗАБОРАВИМО ДА ВЕСНА ПОЛАЖЕ ПОПРАВНИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ И ДА ЗБОГ ТОГА МОРА И ДА УЧИ...
КВАДРАТ ЈЕ, КВАДРАТ, КВАДРАТ...
ШТА ЈЕ ТО ТАМО?
ХАЈДЕ, ДЕВОЈКЕ, ДА ПРОБАМО!
УРА! ДЕВОЈАЧКИ ОРКЕСТАР! ПРИМАТЕ ЛИ МЕ?
ЈА САМ ВЕСНА РОКИЋ, КАД ПЕВАМ ЗОВУ МЕ ВЕСНА БЕСНА!
МИ СМО СЕСТРЕ ТАМБУРАШЕВ, ВЕЧЕРАС ОВДЕ СВИРАМО!
ДОЗВОЛИТЕ МИ ДА ВАМ ЈА БУДЕМ ВОКАЛНИ СОЛИСТА?

Тако се то дешава у животу. Коме је стало до музике увек ће наћи погодну прилику да запева па макар и у купатилу. Видећемо шта ће весна учинити.

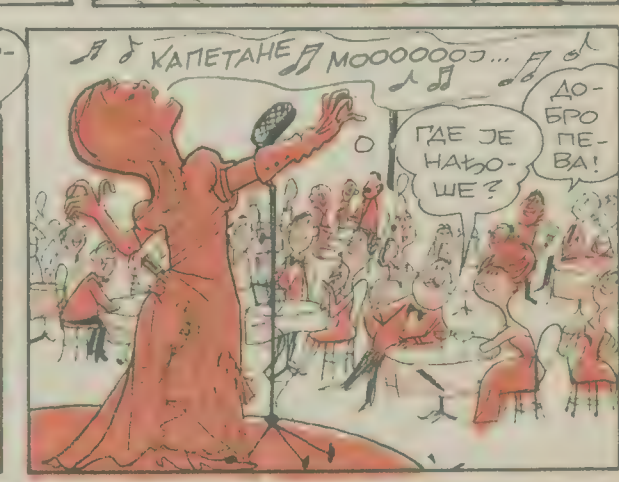

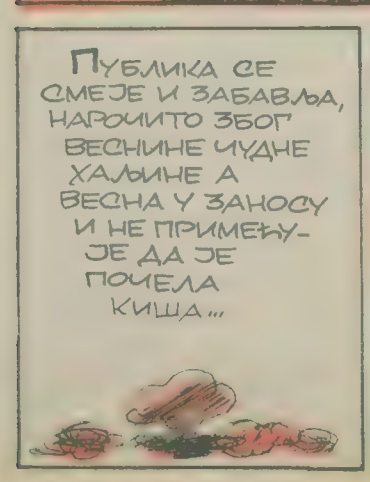

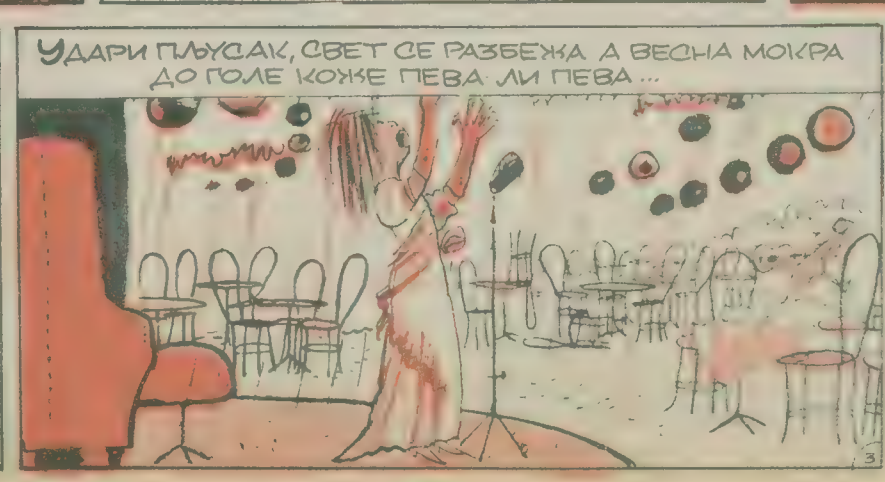

ЗА УМЕТНОСТ СЕ ПОДНОСЕ ВЕЛИКЕ ЖРТВЕ – КАЖЕ ТОСКИЊКА ВЕСНА СЕ ПРЕХЛАДИЛА И ГОВОРИ КРОЗ НОС. АЛИ ПУБЛИКА ЈЕ ЗАИСТА ЗАПАЗИЛА ВЕСНУ. /МОЖДА ЗБОГ ОНЕ ЧУДНЕ ХАЉИНЕ?/

ВЕСНА! ДИЖИ СЕ, ВЕЋ ЈЕ ДЕСЕТ САТИ!

ДА, МБАМБА!

ЈЕДНА МАЛА ЈЕ СИНОЋ У ДАНСИНГУ СТРАШНО ПЕВАЛА!

КО ЈЕ ТА?

...И ИМАЛА ЈЕ НА СЕБИ НЕКУ ЧУДНУ ХАЉИНУ А ЗОВЕ СЕ ВЕСНА БЕСНИЋ, ЧИНИ МИ СЕ!

ЗОГА У НАРОДУ

ПЕСМЕ И ПЕВАЊА

НОЋАС САМ СЕ НАЈЗАД НАСПАВАЛА ЗАХВАЉУЈУЋИ ТВОЈИМ ЧЕПОВИМА ОД ВОСКА! ЗА НАГРАДУ МОЖЕШ НА ПЛАЖУ И ПО ПОДНЕ!

А НЕ, МБАМБА, БОРАБ СЕ СБРЕБАТИ ЗА ПОПРАВНИ А ОСИБ ТОГА САБ ПРЕХЛАЂЕНА!

ПО ПОДНЕ МОРАМ НА ПРОБУ СА ОРКЕСТРОМ!

КАД ЈЕ ПАЛА НОЋ ПРЕХЛАДА ЈЕ ПРОШЛА.

ЕВО ПОЧИЊУ! МОРАМ ДА ИДЕМ!

АЛИ ЈОШ НЕКО ЈЕ БУДАН...

УХ, ПРЕЈЕО САМ СЕ САРДЕЛА!

ТРИГЛАВ МУ ВАС ЧЕКА

НАПРАВИЋУ ЛИМУНАДУ!

СВЕ МИ СЕ ЧИНИ ДА ЈЕ ТО ВЕСНИН ГЛАС!

МОО-ОО-ОО

ХЕЈ, ВЕСНА!

МИША ЈЕ ПРОБУДИО ТАТУ...

ТАТА... ТАТА... ЕНО ВЕСНА ИЗИГРАВА ПЕВАЧИЦУ!

МММ... ШТА?

ТАП... ТАП...

МАРИЈА, ШТА КАЖЕ МАЛИ?

Е? НЕ ЧУЈЕМ!

УХ!

АКО НЕ ИЗВАДИТЕ ЧЕПОВЕ ИЗ УШИЈУ НЕ МОЖЕТЕ МЕ ЧУТИ! ВЕСНА ТАМО ПЕВА!

ШТААА?

НАША ВЕСНА ТАМО!

А САД ЋУ ВАМ ПЕВАТИ РОК „ДОБАР ОТАЦ"!

РОК, РОК, РОК! И ЋАЛЦУ СЕ МРДА БОК!

ТАП... ТАП...

ДОБРИВОЈЕ, НЕ!

ПОКАЗАЋУ ТИ, НЕСРЕЋНИЦЕ!

ЈЕ ЛИ ОВО КРАЈ ВЕСНИНЕ ПЕВАЧКЕ КАРИЈЕРЕ...

Случај постаје драматичан. Уосталом, замислите било ког оца који у поноћ открива да му малолетна кћерка /која има поправни из математике/ пева у дансингу.

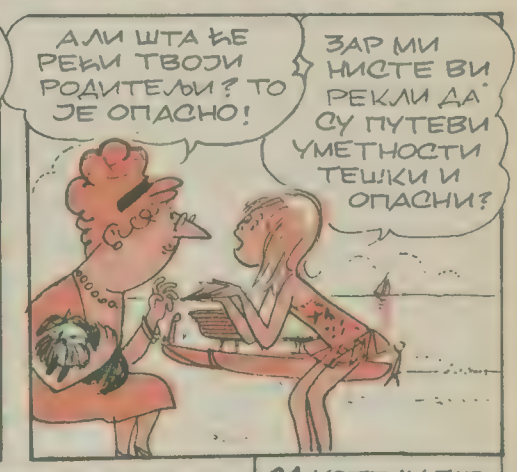

Примадона у пензији стаменика Тоскић најзад је пристала, под условом да се врате пре зоре.

Закључак: Весна и Тоскићка су отишле код сестара Тамбурашев. Несрећни отац их тражи по плажи...

Ово не слути на добро! Шта се догодило Весни и примадони?

ТАКО ВАМ ЈЕ ТО КАД СЕ БЕЗ ЗНАЊА РОДИТЕЉА НОЋУ ИДЕ ИЗ КУЋЕ! СВАШТА СЕ МОЖЕ ДОГОДИТИ! ВЕСНА ЈЕ У ОПАСНОСТИ! АЛИ У КАКВОЈ?

СТВАРНО, НИСМО ЈЕ ВИДЕЛЕ!

ГДЕ ЈЕ ОНДА МОЈЕ ЈАДНО ДЕТЕ?

А ЕВО ШТА СЕ ДОГОДИЛО ВЕСНИ...

НЕ БРИНИТЕ НИШТА, СВЕ ЋЕ БИТИ У РЕДУ!

АКО ТВОЈ ОТАЦ САЗНА...

СТОЈ!

МА ШТО ЈЕ ТО?

ОХ!

ЈАО! РАЗБОЈНИЦИ!

ГИПП!

ТИШИНА! ВОЗИТЕ НАС У ЛУКУ! БРЗО! БРЗО!

МИ НИСМО РАЗБОЈНИЦИ ВЕЋ ШВЕРЦЕРИ! ПОТРЕБНА СУ НАМ САМО ВАША КОЛА А НЕ И ВАШИ ЖИВОТИ!

ЈЕР КАСНИМО!

КОЛА СУ СТИГЛА У ЛУКУ И УКРЦАЛА СЕ НА БРОД ЗАЈЕДНО С ПУТНИЦИМА...

ПОБЕГОШЕ НАМ! ЗА ДЛАКУ!

...ЈЕР ИХ ЈЕ ГОНИЛА МИЛИЦИЈА, КОЈА ЈЕ, ЕТО, СТИГЛА СА ЗАКАШЊЕЊЕМ...

ПОШТО ВЕСНЕ НЕМА, ЊЕНИ РОДИТЕЉИ СУ ПРИЈАВИЛИ НЕСТАНАК МИЛИЦИЈИ.

ДА МАЛА НИЈЕ МОЖДА ПОБЕГЛА ОД КУЋЕ?

ВЕСНА? ТО ЈЕ ДАНЂЕО ОД ДЕТЕТА...

...АЛИ КАД ЈЕ НАЂЕМ, УДАВИЋУ ЈЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ НА БРОДУ...

ШТА СВЕ ПОДНОСИМ ЗБОГ МУЗИКЕ!

КАО ДА СМО У ПОСЛЕДЊЕМ ЧИНУ АИДЕ!

УХ...КОЛИКО ЦИГАРЕТА!

МИР! ЧУЈУ СЕ ГЛАСОВИ!

ИДИОТИ! САД ЋЕ СВА МИЛИЦИЈА ОД УМАГА ДО УЛЦИЊА ДА КРЕНЕ ЗА НАМА!

БАНГ!

АЛИ, СТИПЕ! БОЈАЛИ СМО СЕ ДА ЋЕ НАС ОТКУЋАТИ!

ОТМИЦА! ЗНАТЕ ЛИ ВИ ШТА ЈЕ ТО? МОРАМО ИХ СЕ ОСЛОБОДИТИ... ОДМАХ!

♪ УЗЕЛЕ НАС! УМИ-РЕМ МЛА-ДАА А СРЦЕ МИ ПА-ТИИ...♪

ПУСТИТЕ ЗАМ ТРАЖИ ЈАТУ! НЕКО ДОЛАЗИ!

Тоскићка преживљава отмицу као драмски сопран јер је свесна опасности. Весна тога није потпуно свесна али се и она озбиљно упла-шила.

Али коме је до песме у оваквој ситуацији? Весна се сетила мамe и није горке су-зе...

Брод се при-ближавао неком пустом месту на обали. Кри-јумчари намера-вају да искрцају Весну, Тоскићку и шофера који се томе противи јер пуши бесплатно. А тада пучи-ном одјекну Веснин глас...

Искреност је одобровољи-ла кријумчара...

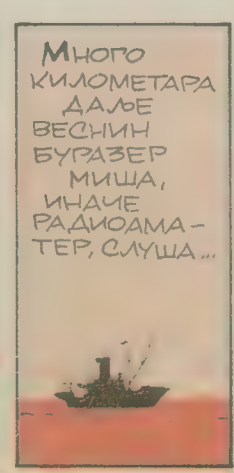

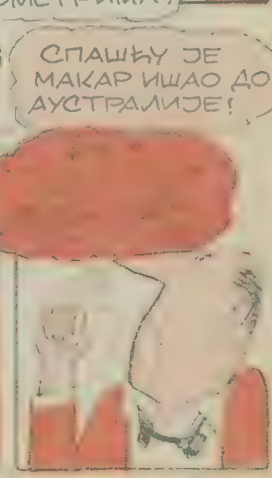

ОТАЦ ЈЕ ОТАЦ! КРВ НИЈЕ СОК ОД ПАРАДАЈЗА! ДОБРИВОЈЕ РОКИЋ, ВЕСНИН ОТАЦ, СПРЕМАН ЈЕ НА **СВЕ** САМО ДА СПАСЕ СВОЈЕ **ЈАДНО** ДЕТЕ. СРЦЕ МУ СЕ ЦЕПА...

БАРБА СТИПИН ГЛАС...

ОВДЕ МАНДЕ IV, ПЕВАЛА ЈЕ ВЕСНА БЕСНА!

ОДМАХ У МИЛИЦИЈУ!

ПОРОДИЦА РОКИЋ ЖУРИ У МИЛИЦИЈУ...

МИЛИЦИЈА

РАЗУМЕТЕ ЛИ, ЧОВЕЧЕ! НА БРОДУ МАНДЕ IV ЈЕ МОЈА КЋЕРКА!

МАНДЕ IV ЈЕ КРИЈУМЧАРСКИ БРОД!

КРИЈУМЧАРСКИ? ЈАДНА ВЕСНА! КАКО ЋЕМО САЗНАТИ ГДЕ ЈЕ БРОД?

ЛАКО! СА ТРИГОНОМЕТРИЈОМ!

ТРАЖИ СЕ

МЕРЕЋИ УГЛОВЕ **А** И **Б** ПОВЛАЧЕЋИ ПРАВУ ЛИНИЈУ...

БРОД

МИШИН ПРИЈЕМНИК

ПРЕДАЈНИК СА ОБАЛЕ

А

Б

МОМЧЕ, ПРЕВИШЕ СИ ТОГА НАПРИМАО АЛИ У ПРИНЦИПУ ЈЕ ТАКО! ВОДНИЧЕ, НА ПОСАО!

ИЗРАЧУНАТО ЈЕ ГДЕ ЈЕ БРОД, А И ГНЕЗДО НА ОБАЛИ ЈЕ ОТКРИВЕНО. МИЛИЦИЈА ЈЕ УПАЛА ТАМО...

ТАЊА! СВЕ СУ НАС ПОХАПСИЛИ! ДОЋИ ЋЕ И ПО ВАС! КЛИК!

ПРИМИО... КЛИК! СТО МУ ТАБАКЕРА, МИЛИЦИЈА ТЕК ШТО НИЈЕ СТИГЛА!

...БРЗО! ПУТНИКЕ У МОРЕ А РОБУ ИСКРЦАЈТЕ, ТО ЈЕСТ, У МОРЕ РОБУ А ПУТНИКЕ ИСКРЦАЈТЕ!

БАЦАТЕ ТОЛИКЕ ЦИГАРЕТЕ?

ЦИГАРЕТЕ

У МОРЕ СУ БАЧЕНИ САНДУЦИ СА ЦИГАРЕТАМА...

КУДА ЋЕТЕ?

ИДЕМ И ЈА ЗА ЦИГАРЕТАМА!

УПОМОООЋ!

БУЉ!

ПОКУШАВАЈУЋИ ДА ЗАДРЖИ ШОФЕРА И ТОСКИЊКА ЈЕ ПАЛА У МОРЕ.

СПАШЕНИ СУ УЗ КРУПНЕ ПСОВКЕ ПОСАДЕ...

МАНДЕ IV

...А САД ЋУ ВАМ ПЕВАТИ ПРОДАНУ НЕВЕСТУ... ПРОДАЛИ СУ МЕ ЗА ДВЕ ТРАВИЈАТЕ И ЈЕДНУ АИДУ! ЗАР ИМА ЛЕПШИИИХ СЛИИИКАА...

ЈАДНИЦА! У БУНИЛУ ЈЕ!

АЛИ БАРБА СТИПЕ ЖУРИ ДА НЕГДЕ ИСКРЦА ПУТНИКЕ ЈЕР АКО ДОЂЕ МИЛИЦИЈА... ЈЕ ЛИ ОНО НЕКА ЈАХТА?

ХЕЈ, ВИ ТАМО! ИМАМО БРОДОЛОМЦЕ!

AOX YES! BRODOLOMEJŠEN! МИ ОДМАХ ДОЋИ!

ЗБОГОМ, БАРБА СТИПЕ, ПОЗДРАВИТЕ МАЛОГ!

А... ЋИХ!

ЗБОГОМ, ВЕСНА!

ВЕСНА И ТОСКИЊКА ПРЕШЛЕ СУ НА ЈАХТУ А ШОФЕР НИЈЕ ХТЕО ДА СЕ ОДВАЈА ОД ПОСЛЕДЊЕГ ПАКЕТИЋА ЦИГАРЕТА...

ВЕСНА ЈЕ ВИДЕЛА ДА СУ МИЛИЦИОНЕРИ УХВАТИЛИ БАРБА СТИПУ...

ЈАДНИ БАРБА! А ТАКО ЈЕ ВОЛЕО МУЗИКУ!

Такав је живот! Кријумчаре чека затвор. Весна и Тоскићка нашле су се на јахти неког Американца. Да ли ће Весна ускоро видети тату и маму? Јадно дете, већ јој је свега доста.

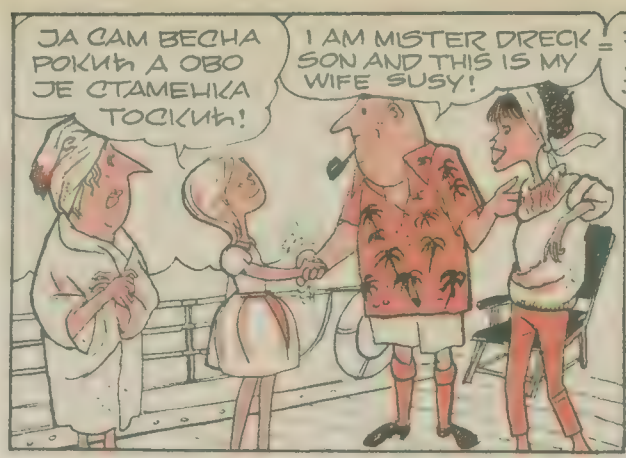

Весна жели да објасни Американцу како су доспеле на кријумчарски брод, али он је не слуша већ гледа како милиција хапси посаду Манде IV.

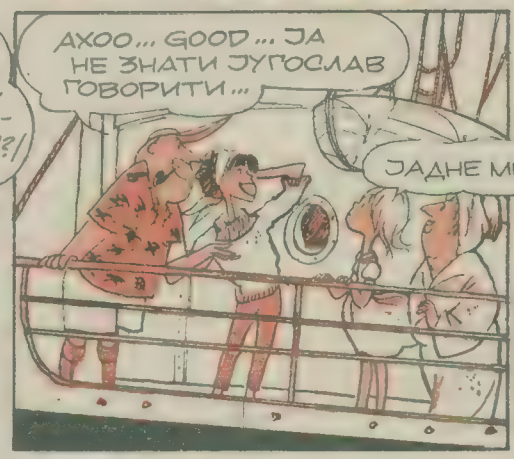

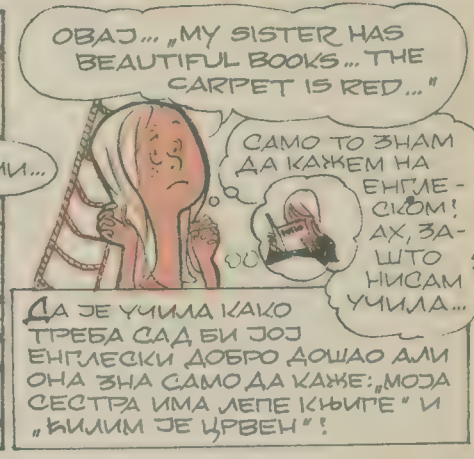

Да је учила како треба сад би јој енглески добро дошао али она зна само да каже: „Моја сестра има лепе књиге" и „ћилим је црвен"!

Идеја да се пева свидела се и Весни. Можда ће Американац схватити да су оне певачице.

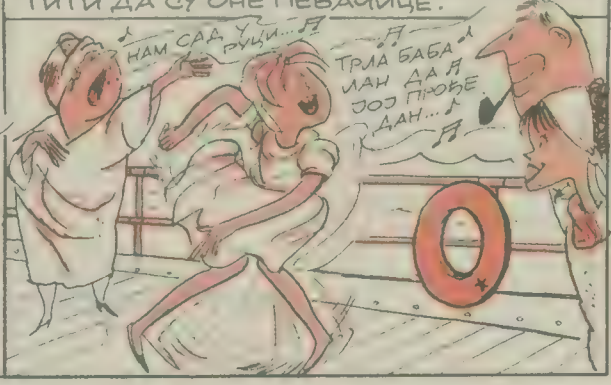

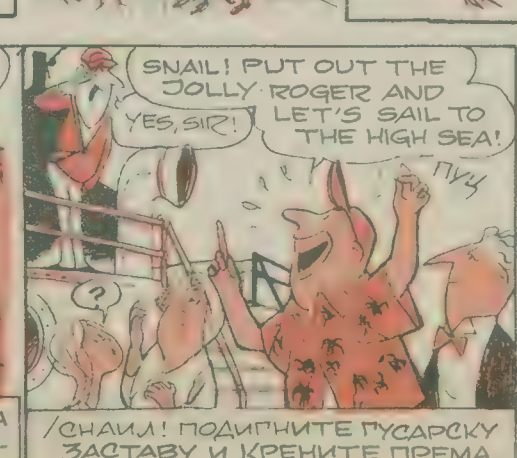

Весна и Тоскићка су схватиле да фон Гетебах није добро превео ко су оне и покушавају да објасне Американцу али...

Да је милиција нашла Весну на кријумчарском броду њена одисеја би се завршила а овако је њени дуго још неће видети. Они чекају да се врати милицијски моторњак.

Веснина мама пала је у несвест /а ко и не би?/ кад се кћеркица није појавила.

У милицији узалуд покушавају да сазнају где Рокићева кћерка.

Једна од сестара Тамбурашев препознала је таксисту...

Таксиста је запамтио само много цигарета.

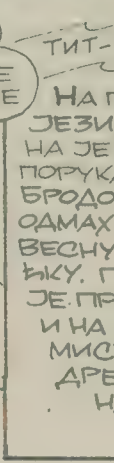

На пет-шест језика упућена је одмах порука свим бродовима да одмах искрцају Весну и Тоскићку. Порука је примљена и на јахти мистер Дрексона.

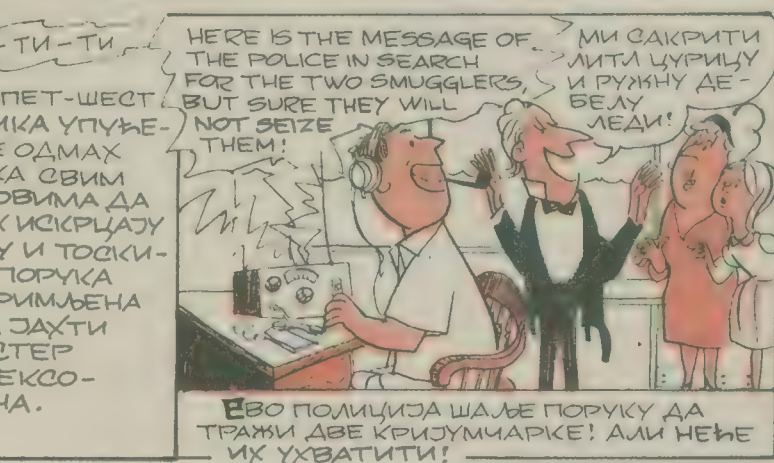

Ево полиција шаље поруку да тражи две кријумчарке! Али неће их ухватити!

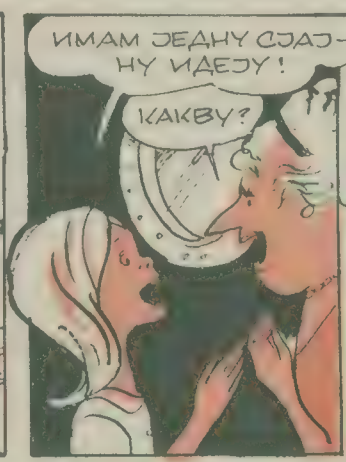

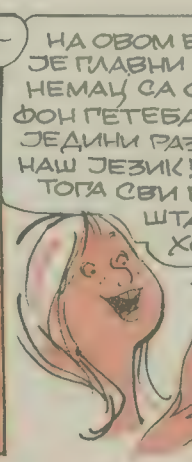

ВЕСНА И ТОСКИЊКА СУ ОЧАЈНЕ. ВОДЕ ИХ У АФРИКУ! ЕТО ШТА СЕ МОЖЕ НЕКОМЕ ДОГОДИТИ КАД У ШКОЛИ НЕ УЧИ СТРАНИ ЈЕЗИК! ДА ЛИ ЋЕ СУДБИНА УМЕШАТИ СВОЈЕ ПРСТЕ? ПАЗИТЕ ФОН ГЕТЕБАХ ИМА ЈЕДНУ ИДЕЈУ...

МУЗИЧАРИ ИЗВЛАЧЕ КЛАВИР НА ПАЛУБУ...

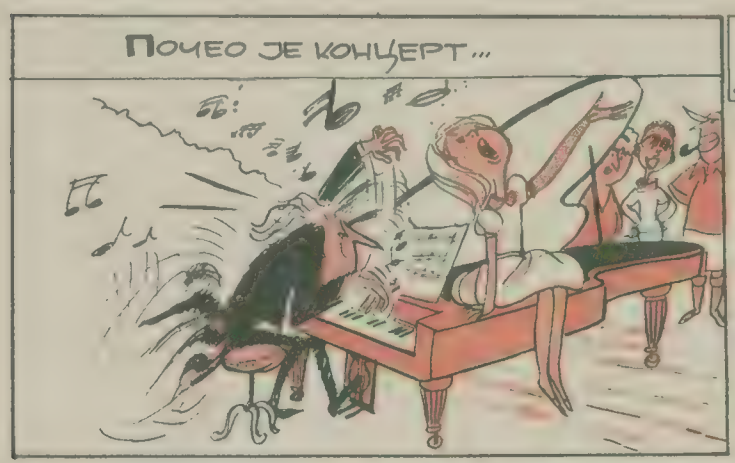

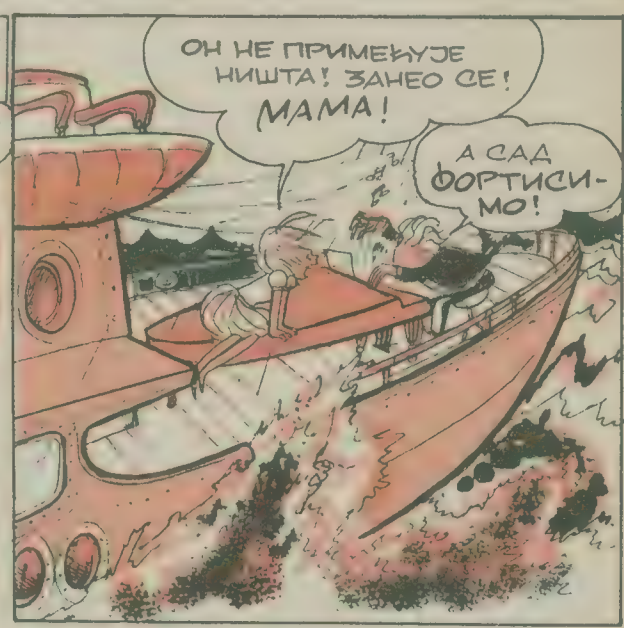

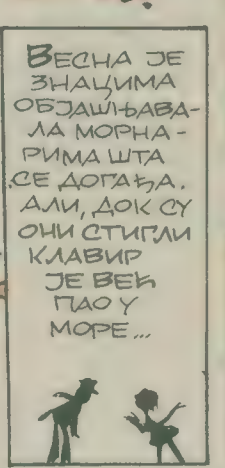

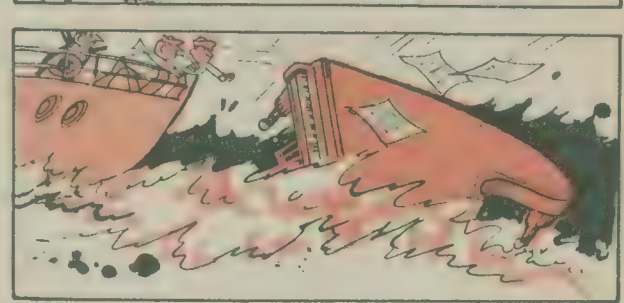

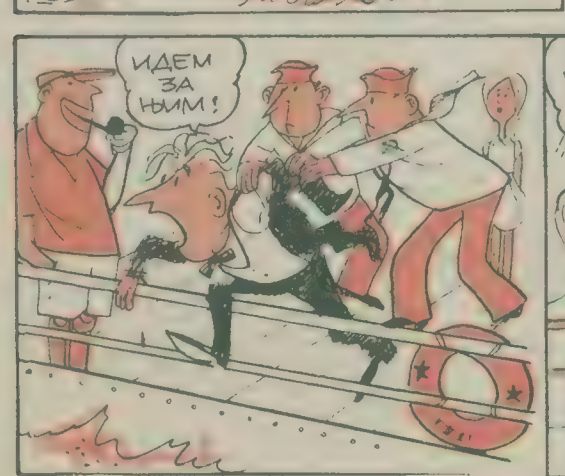

ВЕСНА ЈЕ У ПРАВУ. УВЕЧЕ, КАД СЕ МОРЕ СМИРИЛО, ЕВО ТИ ФОН ГЕТЕБАХА...

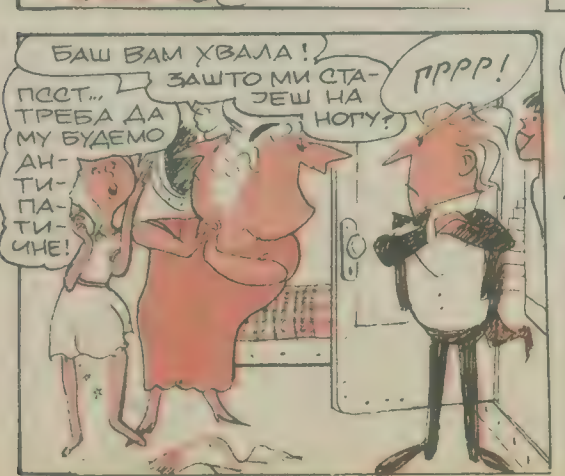

Да ли је весна крива што је клавир пао у море? Сви смо видели да није. Ипак, то је имало добре последице. Искрцање весну и тоскињку, само где? Американац мисли да су крајумчарке и искрцао их је на пустој обали...

И то усред мркле ноћи... Није пријатно.

Збогом!

Good bye!

Примадона у пензији Стаменка Тоскић почиње у очајању да плаче. Весна је теши иако је и њој тешко.

За све си ти крива!

Криви сте ви јер сте ми давали рђаве савете!

А тако! Незахвалнице! Напуштам те!

Није отишла далеко...

Јоооој

Јесте ли се повредили?

Јој, јадна ја!

Не бих те оставила, шмрц!

Ни ја вас не бих оставила, шмрц!

Ужасно се бојим!

И ја! Хајде да певамо да отерамо страх!

Слатка мала Маријана...

Али један дубок глас их прекиде...

Бравооо!

Уууух!

Неки злонамерник!

Ко сте ви?

Добро сте певале Маријану!

Кккко сте ввви?

Ја сам један од предратних композитора Маријане! Али пао сам у заборав и сад други беру славу од те песме...

Хоћете ли мало кафе?

Врло радо!

Много сте љубазни!

Мало мирише на инкове...

Тачно! Понекад у шољи угасим цигарету!

Сиитница је објаснио весни и тоскињки да су удаљени око 7км од села Маринове гаће...

Идите само право и ујутро сте тамо... Али, то је неповерљив свет!

Хвала! Збогом!

После три километра Тоскињка се уморила и замолила је весну да наставе кад се раздани...

Чеј, лубенице!

Да, лубенице! Јадне путнице! Не знају шта их чека!

ВЕСНА И ТОСКИЊКА СУ У НЕПОЗНАТОМ КРАЈУ.
НОЋ ЈЕ, УМОРНЕ СУ, А ОСИМ ТОГА УПАДАЈУ ИМ КАМЕНЧИЋИ У ЦИПЕЛЕ.
ОДМАРАЈУ СЕ У ЈЕДНОЈ ЊИВИ СА ЛУБЕНИЦАМА А ТО БИ ИХ МОГЛО СТАТИ ГЛАВЕ...

БЕНГ!

У ПОМОЋ! ХОЋЕ ДА МЕ УБИЈУ! СПАСИТЕ НЕЗАШТИЋЕНУ ЖЕНУ!
ЗИП
МАМААА! ПУЦАЈУ!

НЕ МРДАЈТЕ СЕ!
А КО СЕ МРДА?

МИ?
АХА! ВИ МЕНИ ВЕЋ СЕДАМ ВЕЧЕРИ КРАДЕТЕ ЛУБЕНИЦЕ!

АХ, ОСРАМОЋЕНА САМ! УМИРЕМ НЕВИНА!
НЕ! КУНЕМО СЕ! МИ НИЈЕДНУ НИСМО ДИРНУЛЕ!
ХМ!
ТОСКИЊКА СЕ ОНЕСВЕСТИЛА...

МИ СМО ДВЕ ПЕВАЧИЦЕ! ЈА САМ ВЕСНА РОКИЋ А У УМЕТНОСТИ МЕ ЗОВУ ВЕСНА БЕСНА! А ОВО ЈЕ ЧУВЕНА ПРИМАДОНА СТАМЕНКА ТОСКИЋ... НАС СУ КРИЈУМЧАРИ...
КАКО?

?
МУЦАЈУЋИ, ВЕСНА ЈЕ ОБЈАСНИЛА ГОРКУ СУДБИНУ КОЈА ЈЕ ЗАДЕСИЛА ЊУ И ТОСКИЊКУ...
И ТАКО СУ НАС ИСКРЦАЛИ КАД ЈЕ КЛАВИР ПАО У МОРЕ! МИ СМО ВЕЛИКЕ ПЕВАЧИЦЕ!

ТОСКИЊКА СЕ ОДМАХ ОСВЕСТИЛА...
ЗАР НИСТЕ ЧУЛИ ЗА МЕНЕ? ПЕВАЛА САМ У МЕТРОПОЛИТЕНУ!
ЧУО? НИКАД!

У ТО ЈЕ СТИГЛА И ЈЕДНА ЖЕНА...
МАТЕ, НЕ ПУЦАЈ! ОНЕ СУ ИЛИ ЛУДЕ ИЛИ ЈЕ У ЊИХ УШАО ВРАГ!
ХОЋЕ ЛИ СЕ САЖАЛИТИ?

ПА ЧА ДА РАДИМО?
ЗАТВОРИЋЕМО ИХ ДО СУТРА У КОКОШАРНИК!

И ТАКО СУ СЕ ВЕСНА И ТОСКИЊКА НАШЛЕ У СМРДЉИВОМ КОКОШАРНИКУ...

БЕЖИ! ЖИВОТИЊО!
ИШ!
КВОЦ?

УГЛЕДАЈУЋИ СЕ НА КОКОШКЕ ДВЕ УМОРНЕ ПУТНИЦЕ СУ ЗАСПАЛЕ. ВЕСНА САЊА ТАТУ, МАМУ И БРАТА КОМЕ КАО ДА СУ ИЗРАСЛА КРИЛА...

МИЛИЦИЈА

ЗА ТО ВРЕМЕ ДОБРИВОЈЕ РОКИЋ, ВЕСНИН РОДИТЕЉ, САЊА ТЕЖАК САН: ВЕСНУ У ГУСАРСКОЈ ОДЕЋИ ВОДИ У НАПАД ТОСКИЊКУ И СЕСТРЕ ТАМБУРАШЕВ...

Да је мате испалио који метак више све се ово могло завршити и трагично, али срећом његова жена је посумњала да са весном и тоскићком нису чиста посла. Ујутро је мате са женом кренуо у милицију...

Једна старија дебела жена и једна девојчица? То су оне! Добили смо телеграмски распис из Сплита да их тражимо!

Али у кокошарнику нема никога!

Ево шта се догодило...

Кукурикуууу!

Видите! Прозор се може отворити! Бежимо!

Тоскићка се извлачила пола сата јер је прозорче било уско...

Уффф!

Ово сам играла у Ромеу и Јулији...

Брзо, пре него што открију бекство!

Ево пута! Аутостопираћемо!

Повезите две сиротице у невољи!

Песма Југа

Ми правимо приредбе на којима скупљамо младе таленте да и они певају на **Песми Југа** кад овуда прође!

Па ми смо баш таленти!

Ми смо глумци! Тезгаримо на овим приредбама а уз пут се и окупамо!

Ах даске! Даске!

Глумци? Дивно!

У приколици...

Кад су стигли у место Горња Смоквица глумци су се дали на посао: припремали су позорницу за приредбу...

Весна посматра како се постављају кулисе али...

Зашто сте забринути? Биће дивно!

Како дивно! Ниједан млади таленат се није јавио за **Песму Југа**! Програм ће бити кратак... Извиждаће нас!

Ако хоћете можете мене и Тоскићку да представите као таленте! Ми збиља знамо да певамо!

Стварно? То је решење! Сад могу да најавим приредбу!

Цењена публико! Вечерас ћете видети славне глумце Мусића, Кусића и Ћусића у скечевима које је написао телевизијски писац Слава Дрмић! Осим тога певаће славна Стаменка Тоскић и нова звезда лаке музике Весна Бесна!

Песма Југа и путујуће позорнице

Стаменка Тоскић? Је ли то она из 1919. године?

Ас ти госпе! То је она!

Весна Бесна? Биће и бита!

Док се Горња Смоквица спрема за приредбу, милиционер, који је претресао кокошарник тражи бегунце...

Нису далеко. Наћи ћу их!

Да ли ће их наћи?

Окрени-обрни, весни се увек некако намести да пева. Али не зна се ко има већу трему; она или Тоскићка. Пензионисана примадона узбуђена је као да ће је слушати музички критичар „Политике"...

Колико света! Све је пуно!

Дошли су да чују мене!

Мене? На што сам спала? Да певам за ове сељаке, ја, која сам певала за швајцарског краља и турску краљицу?!

Тридесет, четредесет

Каса

Дворана је пуна. Стари навијају за Тоскићку а млади, наравно, за весну.

А сад ће вам Стаменка Тоскић певати Арију из опере „Ero са онога свијета"!

За то време милиција не мирује, стиже...

Да видимо да нису у горњој смоквици...

Браво! Ти си славуј!

Колико аплауза! То значи да овај свет **зна** шта је право певање! Хвала! **Хвала!**

Липа наша!

Још!

Бис!

Да погледамо и на овој приредби!

Приредба

А сад ће певати Весна Бесна!

Певаћу вам цезирано „Кад ја пођох"!

Дај!

Пођите са нама! Ухапшени сте!

Упркос протестима Весну и Тоскићку стрпали су у џип. Публика протестује... Глумци су очајни...

...Ми смо даме! Невине смо! Ви не знате ко сам ја! Ја сам Стам...

Морећу вратити паре публици!

Брзо, улазите!

...Енка Тоскић!

Ухапсили су певачице! Мора да је забуна! Идемо за њима!

За њима! Да!

Ја! Ја!

Доћемо

Без

Још

Хоћемо Весну

Док веснини и примадонини обожаваоци полазе за џипом, оне су већ стигле у град у милицијску станицу...

...Ја сам певала и у Метрополитену!

Добро, добро, само мирно!

Шмрц!

Али у том тренутку... Кога то воде везаног?

Стипе!

Весна!

Шта ће се сад догодити?

ВЕСНА ЈЕ У ГРАДУ СРЕЛА КРИЈУМЧАРА СТИПЕТА. ДА ЛИ ЈЕ ТО ДОБРО ИЛИ ЛОШЕ ЗА ЊУ? /И ЗА ТОСКИЋКУ?/ БИО ЈЕ ТО ВРЛО УЗБУДЉИВ СУСРЕТ. Е, БАШ ЈЕ СВЕТ МАЛЕН!

ЗАШТО СИ ТИ ОВДЕ?

ВОДЕ МЕ НА СУЂЕЊЕ! ОПТУЖЕН САМ ЗА КРИЈУМЧАРЕЊЕ ЦИГАРЕТА И ЗА ОТМИЦУ ДВЕЈУ ОСОБА, ТО ЈЕСТ ТЕБЕ И ТОСКИЋКЕ!

ШТА? МИ ЋЕМО РЕЋИ ДА НАС НИСИ ОТЕО ВЕЋ ДА СМО САМЕ ДОШЛЕ НА ТВОЈ БРОД!

НАРАВНО, ТАКО ЋЕМО РЕЋИ!

СТИПЕ ПИПИНИЋУ, ОПТУЖЕНИ СТЕ ЗА КРИЈУМЧАРЕЊЕ И ОТМИЦУ ЉУДСКИХ БИЋА! ШТА КАЖЕТЕ У СВОЈУ ОДБРАНУ?

ДРУЖЕ СУДИЈО, ЈА САМ НЕВИН! ПИТАЈТЕ ВЕСНУ БЕСНУ И ДРУГАРИЦУ ТОСКИЋ!

ДА ЧУЈЕМО ДАКЛЕ, ТУ ВЕСНУ БЕСНИЋ И ДРУГАРИЦУ ТОСКИЋ!

ИСТИНА ЈЕ, НИЈЕ НАС ОТЕО!

САМЕ СМО ДОШЛЕ НА БРОД!

ЗАШТО СУ ТЕ ОНДА РОДИТЕЉИ ТРАЖИЛИ?

СВЕМУ ЈЕ КРИВА МОЈА СТРАСТ ПРЕМА МУЗИЦИ...

ДОБРИВОЈЕ РОКИЋ ЈЕ ОБАВЕШТЕН ДА МУ ЈЕ КЋЕРКА НАЂЕНА. ПРЕД СУДОМ СУ СЕ ОКУПИЛИ СТАНОВНИЦИ ГОРЊЕ СМОКВИЦЕ...

ВЕСНА? ДАКЛЕ ТУ ЈЕ!

ЦЕЗ

ЖИВЕЛА ВЕСНА!

СУД

ОНА МАЛА ВЕСНА ЈЕ ЧУНУТРА! ХОЋЕ ДА ЈЕ ОСУДЕ!

ЈОШ!

ДА ЈЕ ОСУДЕ? ПРОЛАЗ! ЈА САМ ОТАЦ!

ТО ЈЕ, ЗНАЧИ БЕСНИЋ!

ТОСКИЋ!

ВЕСНА!

ВЕСНА!

...И ТАКО САМ ЗБОГ ПЕВАЊА ПРЕКРШИЛА ТАТИНО НАРЕЂЕЊЕ И ОТИШЛА НА КРИЈУМЧАРСКИ БРОД!

ЗАКОН

ДОБРИВОЈЕ РОКИЋ УШАО ЈЕ У СУДНИЦУ И УГЛЕДАО ВЕСНУ ПРЕД СУДИЈОМ...

ДРУЖЕ СУДИЈО, НЕ ВЕРУЈТЕ ЈОЈ! ЈА САМ КРИВ!

ОХ

А КО СТЕ ВИ?

ЈА САМ ЈЕДИНИ КРИВАЦ! МОЈА КЋЕРКА ЈЕ НЕВАСПИТАНА АЛИ ЈЕ НЕВИНА! НИКАД НИЈЕ КРИЈУМЧАРИЛА ЦИГАРЕТЕ! ЈА САМ КРИЈУМЧАРИО ЦИГАРЕТЕ! ЈА!

ТАТА!

...ПА МИСЛЕЋИ ДА ЈЕ МАЛА ОПТУЖЕНА СВАЉУЈЕ КРИВИЦУ НА СЕБЕ...

А ТАКО! ОНДА СТЕ ОД ОВОГ ЧАСА УХАПШЕНИ!

ЕТО РОКИЋЕВ ДОЛАЗАК ЈЕ ЈОШ ВИШЕ ЗАМРСИО СЛУЧАЈ.

ЗАКОН

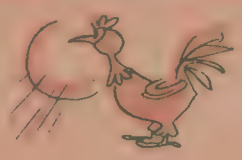

СУДНИЦА СЕ ИСПУНИЛА КАО ДА ЈЕ НЕКИ ВЕЛИКИ ПРОЦЕС. / ВЕЋИНУ ПУБЛИКЕ ЧИНЕ ОНИ ИЗ ГОРЊЕ СМОКВИЦЕ КОЈИ СУ ОСТАЛИ БЕЗ ПРИРЕДБЕ /. ДОБРИВОЈЕ РОКИЋ ВЕРУЈЕ ДА ЈЕ УЗИМАЈУЋИ КРИВИЦУ НА СЕБЕ СПАСАО КЋЕРКУ ЈЕР НИЈЕ ЧИТАО ОВАЈ СТРИП ПА НЕ ЗНА ШТА СЕ ДОГАЂАЛО...

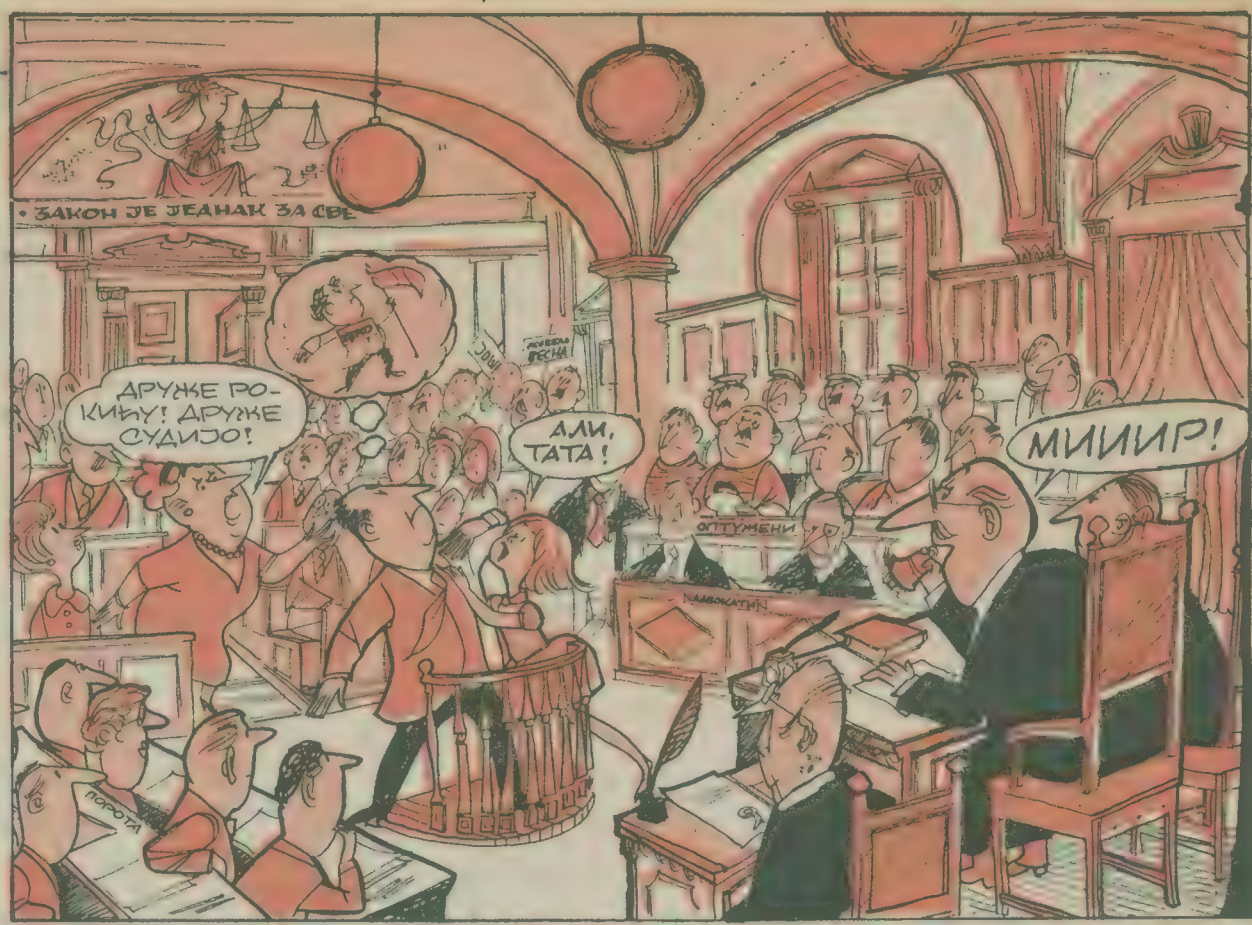

СВИ ОПТУЖУЈУ СЕБЕ И НАРАВНО НИШТА ВИШЕ НИЈЕ ЈАСНО. СУДИЈА ЗАХТЕВА ТИШИНУ...

РЕТКА СУ ОВАКВА СУЂЕЊА! ТОСКИЋКУ СУ ЊЕНИ ОБОЖАВАОЦИ ПОНЕЛИ НА РУКАМА...

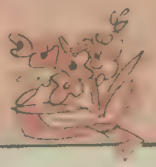

ТАТА ЈЕ ВРАТИО ВЕСНУ КУЋИ. И МАМА И МИША БИЛИ СУ СРЕЋНИ...

Велике авантуре мира и рата: ЗАСЕДА НА НЕБУ

7. ДЕЦЕМБАР 1941. РАТ, КОЈИ ЈЕ ЗАПОЧЕО ДВЕ ГОДИНЕ РАНИЈЕ ЈОШ НИЈЕ ПРЕРАСТАО У СВЕТСКИ: ЈАПАН И САД ЈОШ НИСУ ЗАРАТИЛИ. ВЕОМА СНАЖНА ЈАПАНСКА ВАЗДУХОПЛОВНА ЈЕДИНИЦА ДИГЛА СЕ У ВАЗДУХ...

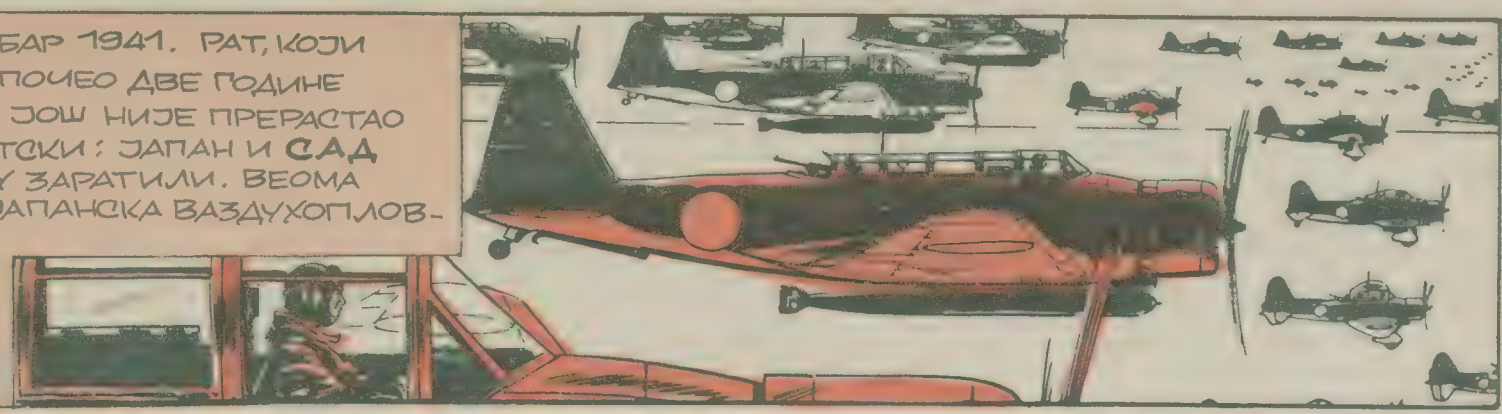

...И ДОЛЕТЕЛА ЈЕ ДО ХАВАЈСКИХ ОСТРВА...

„ТИГАР! ТИГАР! ТИГАР!" НА ОВАЈ ЗНАК ПРЕШЛИ СУ У НАПАД...

ИЗНЕНАДА, ЗА НЕКОЛИКО СТРАВИЧНИХ МИНУТА, УНИШТИЛИ СУ АМЕРИЧКУ ФЛОТУ У ЛУЦИ ПЕРЛ ХАРБУР.

У ЧИТАВОЈ АЗИЈИ ЈАПАНЦИ СУ У ОФАНЗИВИ...

...И СВУДА, НА МОРУ И КОПНУ, ПОБЕЂУЈУ...

РАТ ЈЕ ЗАХВАТИО ТИХИ ОКЕАН. МОЗАК И ДУША ЈАПАНСКИХ АКЦИЈА ЈЕ ШЕФ ВАЗДУХОПЛОВНО-ПОМОРСКИХ ЈЕДИНИЦА АДМИРАЛ ИЗОРОКУ ЈАМАМОТО, ЧОВЕК ВЕОМА ОБРАЗОВАН, ОДЛУЧАН И ИНТЕЛИГЕНТАН.

ЈАМАМОТО ЈЕ РУКОВОДИО ВОЈНИМ ОПЕРАЦИЈАМА. АМЕРИКАНЦИ СУ ГА СМАТРАЛИ ЗА НАЈОПАСНИЈЕГ НЕПРИЈАТЕЉА...

ПРОШЛЕ СУ ДВЕ ГОДИНЕ. 17. АПРИЛ 1943. ГОДИНЕ. АМЕРИЧКА БАЗА НА ТИХОМ ОКЕАНУ У КЕМП ХЕНДЕРСОНУ.

Тог јутра...
Капетан Ленфир?
Ја сам!
Треба да се одмах јавите у команду, капетане!
Зар баш одмах?
Да, капетане!
Капетан Томас Ленфир, извр. стан пилот-ловац, пожурио је у команду.
Ко зна ког им се ђавола толико жури?
Хеј! Здраво, Мичел! Зар и ти овде?
Да... не знам зашто ме зову!
Два официра су ушла у команду...
Мајоре Мичел... Капетане Ленфир! Уђите!
Сто му громова! Овде је цела врховна команда!
Господо, малопре је стигла врло хитна и врло важна порука министарства морнарице! Прочитаћу је!
„Треба ухватити и уништити по сваку цену два бомбардера, који ће се појавити на небу 18. априла у 9.45 часова изнад острва Бугенвил...“
Председник САД сматра да је ово веома важан задатак, господо... Задатак је поверен 338. ескадрили!
18. април... то је сутра!
Извините, пуковниче...
Тачно!
С обзиром да ми треба да извршимо овај задатак, можемо ли да знамо ко ће летети у бомбардерима?
Свакако, али пазите, врло је поверљиво...
Треба да срушите адмирала Јамамото!

ВЕСТ ДА ЋЕ ЈАМАМОТО ЛЕТЕТИ 18. АПРИЛА ИЗНАД БУГЕНВИЛА, ДОСТАВИЛА ЈЕ АМЕРИЧКА ОБАВЕШТАЈНА СЛУЖБА, КОЈА ЈЕ УСПЕЛА ДА ОДГОНЕТНЕ СПЕЦИЈАЛНУ ЈАПАНСКУ ШИФРУ...

О ОВОМ СЛУЧАЈУ ВОДИО ЈЕ БРИГУ ЛИЧНО АМЕРИЧКИ ПРЕДСЕДНИК ФРАНКЛИН Д. РУЗВЕЛТ.

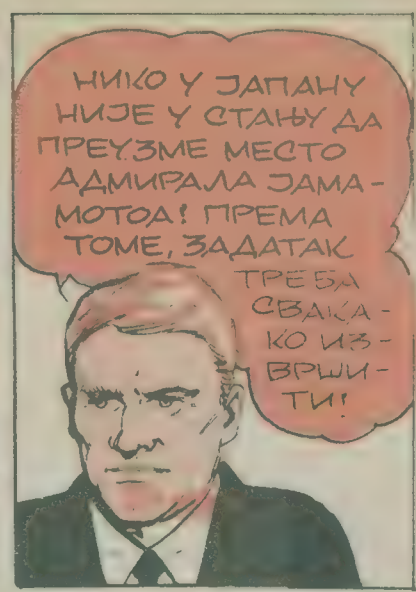
НИКО У ЈАПАНУ НИЈЕ У СТАЊУ ДА ПРЕУЗМЕ МЕСТО АДМИРАЛА ЈАМАМОТОА! ПРЕМА ТОМЕ, ЗАДАТАК ТРЕБА СВАКАКО ИЗВРШИТИ!

ПИЛОТИ 338. ЕСКАДРИЛЕ ПРИПРЕМАЛИ СУ СЕ ЗА АКЦИЈУ...
ОВО ЈЕ БУГЕНВИЛ! НАЛАЗИ СЕ НА 500 КМ ОДАВДЕ! ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАДАТКА ИМАМО НА РАСПОЛАГАЊУ САМО НЕКОЛИКО МИНУТА...

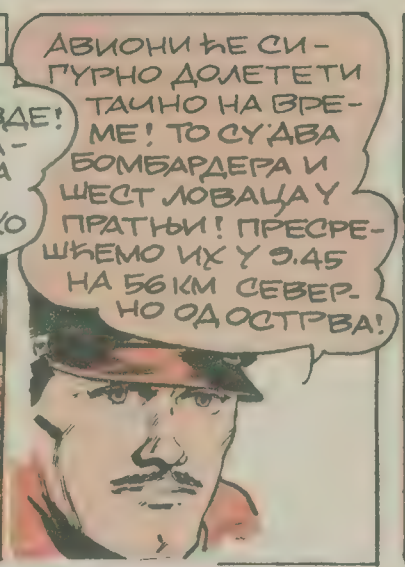
АВИОНИ ЋЕ СИГУРНО ДОЛЕТЕТИ ТАЧНО НА ВРЕМЕ! ТО СУ ДВА БОМБАРДЕРА И ШЕСТ ЛОВАЦА У ПРАТЊИ! ПРЕСРЕЋЕМО ИХ У 9.45 НА 56 КМ СЕВЕРНО ОД ОСТРВА!

ЗАДАТАК ЈЕ ПОВЕРЕН ЕСКАДРИЛИ ОД 18 ЛОКИД ЛАЈТНИНГА, ПОД КОМАНДОМ МАЈОРА МИЧЕЛА.

... ЛОВЦИ СУ СЕ ДИГЛИ 18. АПРИЛА У 7.45.

ДВА АВИОНА МОРАЛА СУ ЗБОГ КВАРА ДА СЕ ВРАТЕ У БАЗУ. ОСТАЛИ СУ НАСТАВИЛИ ОДРЕЂЕНУ МАРШРУТУ...

ЛЕНФИРЕ, ТИ ЋЕШ СА БАРБЕРОМ, ХОЛМСОМ И ХАЈНСОМ НАПАСТИ И ОБОРИТИ ЦИЉ! ЈА ЋУ СА ОСТАЛИМА НАПАСТИ ЛОВЦЕ...

ПАЗИТЕ! НА АЕРОДРОМУ У БУГЕНВИЛУ ЈАПАНЦИ ИМАЈУ СТО АВИОНА, КОЈИ ЋЕ НАС СИГУРНО НАПАСТИ! ЧИМ ИЗВРШИТЕ ЗАДАТАК, ПОВРАТАК У БАЗУ! ПРИМЉЕНО?
У РЕДУ! ПРИМЉЕНО!
3

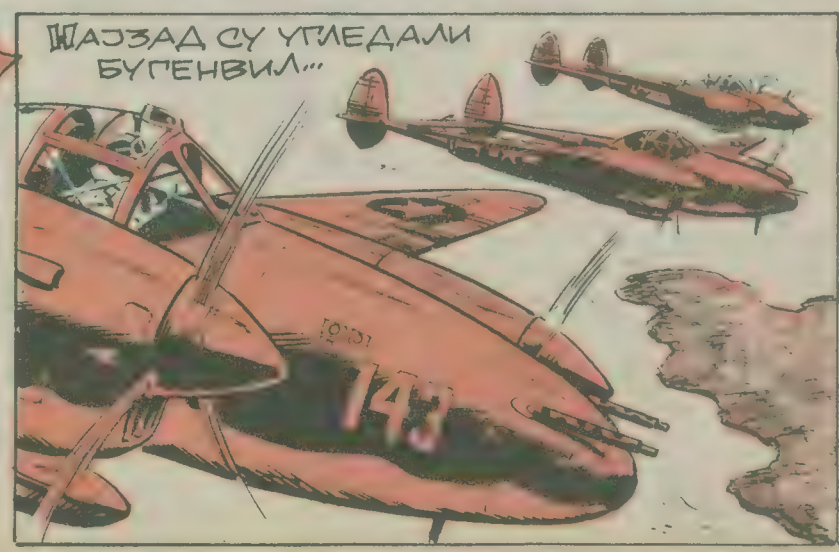
ШАЈЗАД СУ УГЛЕДАЛИ БУГЕНВИЛ...
14

ЕСКАДРИЛА СЕ ПОДЕЛИЛА. ДВАНАЕСТ АВИОНА СА МАЈОРОМ МИЧЕЛОМ ПОДИГЛО СЕ НА 6.000 М. ДА БИ ПРЕСРЕЛИ НЕПРИЈАТЕЉА...

ЧЕТИРИ АВИОНА, СА КАПЕТАНОМ ЛЕНФИРОМ, ОСТАЛИ СУ НА 3.000 М. У ЗАСЕДИ...

...НИКО СЕ ЈОШ НЕ ВИДИ...

НЕБО ИЗНАД БУГЕНВИЛА БИЛО ЈЕ ПУСТО...

ОВДЕ ГОРЕ ИМАМО САМО ДВАДЕСЕТАК МИНУТА НА РАСПОЛАГАЊУ! АКО ЈАМАМОТО ЗАКАСНИ...

ДАЛИ У ТОМ ТРЕНУТКУ, ТАЧНО У 9.33...

ОВДЕ МИЧЕЛ! НЕПРИЈАТЕЉСКИ АВИОНИ! ГОРЕ!

ЕВО ИХ! ТАЧАН КАО И УВЕК, АДМИРАЛ СЕ ПОЈАВИО ИЗНАД БУГЕНВИЛА!

ЛЕНФИРОВИ АВИОНИ СУ ОТКАЧИЛИ ПРАЗНЕ РЕЗЕРВОАРЕ...

ОВАЈ МАНЕВАР НИЈЕ УСПЕО ДА ИЗВЕДЕ ЈЕДАН АВИОН ПА ЈЕ МОРАО СА СВОЈИМ ПРАТИОЦЕМ ДА СЕ УДАЉИ...

ПАЖЊА! ЈАПАНЦИ СУ НАС ВИДЕЛИ!

ОСТАЛИ СМО САМО НАС ДВОЈИЦА! ОБРУШАВАМО СЕ!

ЈЕДАН БОМБАРДЕР ПОЛЕТЕО ЈЕ НА АМЕРИКАНЦЕ, А ДРУГИ СЕ НАГЛО СПУШТАО КА ЗЕМЉИ...

ЈАМАМОТО ЈЕ СИГУРНО У ОНОМ АВИОНУ... ПРАТИЋУ ГА!

ЈАПАНСКИ АВИОНИ ТИПА „НУЛА" ИЗ ПРАТЊЕ УСТРЕМИЛИ СУ СЕ НА ЛАЈТНИНГЕ...

ДАЛИ ЛЕНФИР СЕ НИЈЕ ЗАУСТАВИО: ОБОРИО ЈЕ ЈЕДНОГ ЛОВЦА...

...КАД СЕ ОКРЕНУО, ПОЈУРИО ЈЕ У ПОТЕРУ ЗА БОМБАРДЕРОМ.

...ГДЕ ЈЕ? НЕ ВИДИМ ГА ВИШЕ...

ЕНО ГА!

ЛЕНФИР ЈЕ ОТВОРИО ВАТРУ НА ЈАПАНСКИ БОМБАРДЕР...

ИЗРЕШЕТАН, БОМБАРДЕР ЈЕ ГУБИО ВИСИНУ, ЈЕДНО КРИЛО МУ ЈЕ ОТПАЛО...

... НАЈЗАД СЕ СРУШИО НА ЗЕМЉУ. ЛЕНФИР СЕ УДАЉАВАО ПРАЋЕН „НУЛАМА"!

И ДРУГИ ЈАПАНСКИ БОМБАРДЕР СРУШИО СЕ У ПЛАМЕНУ...

СА АЕРОДРОМА У БУГЕНВИЛУ ПОДИГЛА СУ СЕ ЧИТАВА ЈАТА ЈАПАНСКИХ АВИОНА ...

ДЉИ 338. ЕСКАДРИЛА, КОЈА ЈЕ ИЗГУБИЛА САМО ЈЕДАН АВИОН, ВЕЋ СЕ ВРАЋАЛА У БАЗУ.
ОВДЕ МИЧЕЛ... ЗАДАТАК ИЗВРШЕН! ПОВРАТАК!

ЗАДАТАК ЈЕ ОБАВЉЕН. ОБОРЕН ИЗ ЗАСЕДЕ, АДМИРАЛ ЈАМАМОТО ЈЕ НАПУСТИО РАТНУ ПОЗОРНИЦУ...

КАПЕТАН ЛЕНФИР ЈЕ РАЗМИШЉАО...
ОВО ЈЕ БИО ПРАВИ АТЕНТАТ ...

ДА ЛИ ЋЕ ЧОВЕК ИКАД НАЋИ ПУТ ДО МИРА?
Крај

© King Features Syndicate, Inc., 1971. World rights reserved.

Dan Barry

ФЛАШ ГОРДОН

САД КАД ТРЕБА ДА СЕ БОРИ... ОДРИЧЕ ДА ЈЕ СВЕШТЕНИК!

С ВАМА СЕ РЕЧИМА НЕ МОЖЕ ИЗИЋИ НА КРАЈ...

...МОРАЋУ ДА СЕ... ПРИВРЕМЕНО СКЛОНИМ!

СИЂИ, КУКАВИЦЕ! ОД НАС НЕ МОЖЕШ ПОБЕЋИ!

МОЖДА... АЛ' ЋУ ПРЕ ТОГА ДА ПРОБАМ ОВУ ЖИЦУ!

ОД ЖЕНА-ПАНТЕРКИ ФЛАШ ЈЕ МОРАО ДА ПОБЕГНЕ НА ДРВО...

...ТАНКА ЈЕ... АЛИ ИЗВАНРЕДНО ЈАКА...

...УХВАТИЋУ ИХ КАО ЛАСОМ!

НЕ ЖЕЛИМ ВАМ ЗЛО, МОЈЕ ДАМЕ, АЛ' СИГУРНИЈИ САМ КАД СТЕ ВЕЗАНЕ!

НЕ МОГУ САД ДА ВАМ ОБЈАШЊАВАМ ОТКУД МИ ОДЕЛО СВЕШТЕНИКА...

...МАДА МИ ЈЕ ЈАСНО ДА ОНО У ВАМА ИЗАЗИВА БЕС!

ОБЈАСНИЋУ ВАМ КАСНИЈЕ...

ШТА САД? УМАКАО САМ СВЕШТЕНИЦИМА И ЖЕНАМА-ПАНТЕРКАМА, АЛИ САМ ПРАВИ БРОДОЛОМНИК НА ОВОЈ ПЛАНЕТИ...

...С КОЈЕ МИ НЕМА ПОВРАТКА...

ИИИИИ!

?!

ПАНТЕРКЕ! ПАЛЕ СУ У РУКЕ СВЕШТЕНИЦИМА! А ЈА САМ ИХ ВЕЗАО...

1122

ИДУЋИ НАСТАВАК: У ПОМОЋ ПАНТЕРКАМА!

ЗАВРШЕНА »КВАСОВА« НАГРАДНА ИГРА!

Од свих приспелих духовитих одговора на питање „Шта кажу Дикан и Вукоје“ у „квасовој“ наградној игри комисија је одабрала најдуховитије одговоре и наградила најдуховитије ауторе.

НАГРАДЕ ЗА КУПОН 1:
КИНО-КАМЕРУ „СПОРТ“ СА БОКСОМ ЗА ПОДВОДНО СНИМАЊЕ добио је **Ненад Николић**, Палмира Тољатија 3/IV, Сарајево; ФОТО-АПАРАТ „ЕТЈУД“ добио је **Братислав Вујић**, Рифата Бурцевића 61/VIII, Београд; ФИЛМОСКОП СА 15 КОЛОР ФИЛМОВА добио је **Живко Каназир**, Валентина Водника 5 Нови Сад; КОМПЛЕТ ОД 5 ГРАМОФОНСКИХ ПЛОЧА ИЗ СССР-а добио је **Петар Павић**, Гуча; ДИЈАВИЗОР ЗА ДНЕВНО СВЕТЛО СА ДИЈАПОЗИТИВИМА добио је **Драган Инђић**, Груловићева 5, Бојка.

НАГРАДЕ ЗА КУПОН 2:
КИНО-КАМЕРУ „АМБАСАДОР“ СА КИНОПРОЈЕКТОРОМ „ЛУЧ“ 2С-8 добила је **Јагода Илић**, Бранка Радичевића 13, Велика Плана; ФОТО-АПАРАТ „СМЕНА“ СЛ добио је **Небојша Мраовић**, Славка Родића 38, Вутојно; ДИЈАВИЗОР ЗА ДНЕВНО СВЕТЛО СА ДИЈАПОЗИТИВИМА добио је **Драган Милошевић**, Гвоздена Јованчићевића 13, Титово Ужице; ФОТО-АПАРАТ „ЕТЈУД“ добила је **Марија Поповић**, Софије Ристић 7/5, Крагујевац) БИБЛИОТЕКУ „ЛЕГЕНДЕ О СТАРИМ ЈУНАЦИМА“ добио је **Божидар Здравковић**, Војводе Путника 5, Пожаревац; КОМПЛЕТ ОД 5 ГРАМОФОНСКИХ ПЛОЧА ИЗ СССР-а добио је **Мухамед Капџић**, Скојевска 21/V, Тузла.

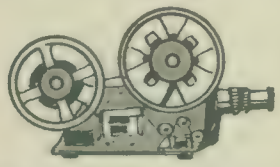

НАГРАДЕ ЗА КУПОН 3:
КИНО-КАМЕРУ „АМБАСАДОР“ СА КИНОПРОЈЕКТОРОМ „ЛУЧ“ 2С-8 добио је **Михајло Гајић**, Партизани код Аранђеловца; ФОТО-АПАРАТ „СМЕНА“ СЛ добио је **Танаш Лиђу**, Улица Ђорђе Петров 25, 91213 Ђорђе Петров; ДИЈАВИЗОР ЗА ДНЕВНО СВЕТЛО СА ДИЈАПОЗИТИВИМА добио је **Сретен Илић**, Олге Алкалај 8 стан 32 III ц, Београд; БИБЛИОТЕКУ „ЛЕГЕНДЕ О СТАРИМ ЈУНАЦИМА“ добио је **Зоран Вучићевић**, Булевар ЈНА 43, Београд; КОМПЛЕТ ОД 5 ГРАМОФОНСКИХ ПЛОЧА ИЗ СССР-а добио је **Сафет Бавчић**, Улица 20. јануара 4, Фоча.

НАГРАДЕ ЗА КУПОН 4:
КИНО-КАМЕРУ „АУРОРА“ добио је **Јоцо Лазовић**, Алин Поток, Чајетина; ФОТО-АПАРАТ „ЕТЈУД“ добила је **Снежана Макаревић**, Раваничка 16, Београд; ФИЛМОСКОП И 15 ФИЛМОВА СА ПРИЧАМА добио је **Љубиша Милосављевић**, Маршала Тита 38, Александровац Пожаревачки; ДИЈАВИЗОР НА СТРУЈУ добио је **Раде Митић**, Светосавска 29/65, Пожаревац; БИБЛИОТЕКУ „ОМИЉЕНИ РОМАНИ“ добио је **Мирослав Пробојчевић**, Трг октобарске револуције 19/III, Крушевац; КОМПЛЕТ ОД 10 ГРАМОФОНСКИХ ПЛОЧА ИЗ СССР-а добио је **Владан Миличевић**, Мала Иванча, 11232 Раља.

ЧИТАОЦИ ДОКАЗАЛИ ДА ПОЗНАЈУ ОРУЖЈЕ

Браво читаоци! Ово је најмање што можемо да кажемо нашим читаоцима, учесницима наградног задатка ПОЗНАЈЕШ

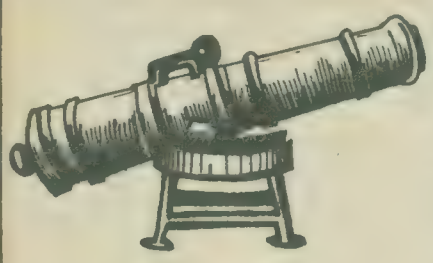

ЛИ ОРУЖЈЕ? (објављеног у Забавнику од 20. априла ове године) који су умели да одвоје права оружја од оружја која су била плод цртачеве маште.

За оне читаоце који овог пута нису били расположени да учествују у решавању овог задатка или нису знали тачан одговор дајемо решење: оружја под бројем 1, 2, 3, 5 и 9 су лажна а **права оружја су:** под бројем 4) арабљански мач; 6) шпански рапир; 7) топ од 3 фунте; 8) швајцарски млат и 10) топ од 122 милиметра.

I НАГРАДУ: „ЗЛАТНУ МИНЕРВУ“ (6 књига познатих светских писаца: Хесе, Бак, Казанцакис, Лагерлеф, Малапарте и Немет) освојио је МИЛАН ЕРАК, Вука Караџића 147, Сарајево.

II НАГРАДУ: ПЕТ КЊИГА II КОЛА БИБЛИОТЕКЕ „ОМИЉЕНИ РОМАНИ“ (Балзак, Мелвил, Мом, Текери и Февал) освојио је ВОЈО ТАТАБИТОВСКИ, ул. 705 бр. 1, Скопје, реон 9.

III НАГРАДУ: Е. Б. ЧЕРЊАК „ПЕТ ВЕКОВА ШПИЈУНАЖЕ“ (I и II) освојио је ДРАГАН ДАВИДОВИЋ, М. Тита бр. 120, Зајечар.

хумор

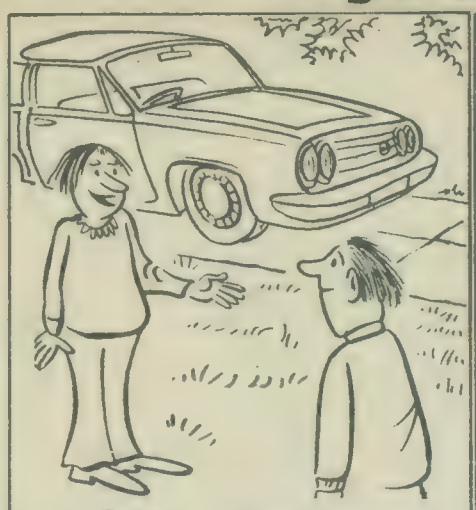

— Прави породични аутомобил: тата га је купио, мама га пере, а ја га возим!

— Хвала, данас ми не треба!

— Иш од мене, ја само дремам!

— За 20 година вредног рада у банди поклонићемо ти скупоцен сат!

ЗА НАЈМЛАЂЕ
смо припремили дечији аутомобил којим се деца могу возити

димензије аутомобила су 1120x470x370 мм.

Арт. 520 дечији аутомобил PORSCHE Дин. 380.—

НАРУЏБЕНИЦА

„Механотехника“ — 66310 Изола

Неопозиво поручујем дечији аутомобил PORSCHE (артикал 520)

Адреса: _____

_____
(име и презиме)

_____
(место, улица и број)

Напомена: Манипулативни трошкови 3.— динара.

КОКО БИЛ

СЛУШАЈТЕ, ГОВОРИ МАМА! ПРОКЛЕТИ ПИКАВЦИ... ХОЋЕТЕ ЛИ НАПОЉЕ ИЛИ...

БРОЈ ДО ТРИ, А ОНДА ПУЦАЈ У ТАОЦА! ЈЕДАН... ДВА...

ДУУУМ!

КО ПУЦА?!

СА ДРВЕЋА ПОСКАКАШЕ МАК ПАПКОВИ НА МАМИНЕ ЗЛИКОВЦЕ. АКЦИЈА ПО КОКО БИЛОВОЈ ЗАМИСЛИ ОДВИЈА СЕ ПАПРЕНО...

ВЕЋ СМО НАПОЉУ!

ОДАВНО ВАС ЧЕКАМ!

ПОЧИЊЕ НАРОДНО ВЕСЕЉЕ!

ЛЕП УДАРАЦ, ЗАР НЕ?

ЗБУНИЛИ СМО ВАС, ХА?

МА КАКО... ШТА?

ВРЕМЕ ЈЕ ДА ПРОТЕГНЕМ РУКЕ!

ПАДАЈУ К'О ТРУЛЕ КРУШКЕ!

БАНГ! БАНГ! БАНГ!

И ЈА ИМАМ РЕВОЛВЕРЕ!

КОКО БИЛОВЕ РУКЕ ИСПОД ЗАВОЈА СУ ЗДРАВЕ. А ТУ СУ И ПИШТОЉИ. МАМА ЈЕ БЕСАН К'О МАМА...

ПРОКЛЕТСТВО! КАКВА ЈЕ ТО ШАЛА? УПАО САМ У КЛОПКУ! МАЈМУНИ, ПРОКЛЕТИ ДА СТЕ!

ОВОГ ПУТА ОДРАЋЕМО КОЖУ ТИМ БАНДИТИМА! НАРАВНО...

...УЗ МОЈ ПОТПИС!

СТАЛНО ПЉУШТЕ НОВИ!

БВО ТИ МАЛО САЧМЕ!

1122

ЗАБАВНИКОВ КВИЗ

СЕДАМ И

Ако желите да проверите своје знање о спортовима на води, овај квиз ће вам у томе помоћи. На свако од двадесет питања дата су два одговора, од којих је један тачан. Ако сте успели тачно да одговорите, честитамо! А ако ипак нисте, одговори су ту, у дну стране.

1. ДА ЛИ ЈЕ СЛАВНИ ФИЛМСКИ ТАРЗАН ЏОНИ ВАЈСМИЛЕР БИО ОЛИМПИЈСКИ ПОБЕДНИК

— јесте
— није

2. БАЗЕН ОЛИМПИЈСКИХ ДИМЕНЗИЈА ДУГАЧАК ЈЕ

— 50 метара
— 33 метра

4. ВАТЕРПОЛИСТА МИРКО САНДИЋ ЧЛАН ЈЕ

— Партизана
— Црвене звезде

7. У СЛОБОДНОМ СТИЛУ (краул) ОДРЖАВАЈУ СЕ И ТРКЕ НА 1.500 МЕТАРА

— да
— не

5. ВАТЕРПОЛО ТИМ САСТОЈИ СЕ ОД

— 11 играча
— 7 играча

9. МИРЈАНА ШЕГРТ БИЛА ЈЕ ЕВРОПСКА РЕКОРДЕРКА У

— пливању слободним (краул) стилом
— пливању прсним стилом

3. ОВО ЈЕ СТАРТ ТРКЕ У

— бетерфлај стилу
— леђном стилу

6. СЕДАМ ЗЛАТНИХ МЕДАЉА НА ОЛИМПИЈСКИМ ИГРАМА У МИНХЕНУ 1972. ГОДИНЕ ОСВОЈИО ЈЕ

— Мајк Венден
— Марк Шпиц

8. СКИЈЕРИНГ ЈЕ СПОРТ

— само за мушкарце
— и за мушкарце и за жене

ЛИ ЈЕДАНАЕСТ?

10. ДА ЛИ ЈЕ ЈЕДРЕЊЕ НА ВОДИ ОЛИМПИЈСКА ДИСЦИПЛИНА

— да
— не

11. ЧАМАЦ НА СЛИЦИ ЈЕ

— четверац
— осмерац

15. У БЕОГРАДУ ЈЕ 1971. ГОДИНЕ ОДРЖАНО СВЕТСКО ПРВЕНСТВО У КАЈАКУ

— на мирним водама
— на дивљим водама

17. БАЛЕТ НА ВОДИ (уметничко пливање) ЈЕ ТАКМИЧАРСКА ДИСЦИПЛИНА

— јесте
— није

12. НА СЛИЦИ ЈЕ ТАКМИЧАР КОЈИ ПЛИВА

— прсним стилом,
— бетерфлај стилом

16. КАО ЧЛАН ОЛИМПИЈСКЕ ЕКИПЕ, ЗОРАН ЈАНКОВИЋ ОСВОЈИО ЈЕ ЗЛАТНУ МЕДАЉУ У

— Мексику 1968. године
— У Минхену 1972. године

18. ОЛИМПИЈСКА ПОБЕДНИЦА ШЕЈН ГУЛД ЈЕ

— Аустралијанка
— Американка

13. ДА ЛИ СЕ ТАКМИЧАРСКИ СКОКОВИ У ВОДУ ИЗВОДЕ И СА ВИСИНЕ ОД 10 МЕТАРА

— да
— не

14. СВЕТСКО ПРВЕНСТВО У ПЛИВАЊУ, ВАТЕРПОЛУ И СКОКОВИМА 1973. ГОДИНЕ ОДРЖАЋЕ СЕ У

— Београду
— Новом Саду

19. НА СЛИЦИ СУ ПЛИВАЧИ, БЛИЗАНЦИ

— Предраг и Ненад Милош
— Иван и Јован Ковачић

20. ДВЕ ОЛИМПИЈСКЕ МЕДАЉЕ У МЕКСИКУ 1968. ГОДИНЕ ОСВОЈИЛА ЈЕ

— Ана Бобан
— Ђурђа Бједов

ОДГОВОРИ:

1. јесте; 2. да; 3. Београду; 4. Предраг и Ненад Милош; 5. Партизана; 6. јесте; 7. и за мушкарце и за жене; 8. на мирним водама; 9. 50 метара; 10. 11 играча; 11. осмерац; 12. да; 13. једном стилу; 14. Марк Шпиц; 15. Бурђа Бједов; 16. Аустралијанка; 17. пливању сноболним (краул) стилом; 18. бетерфлај стилом; 19. Мексику 1968., 20. да.

ПОРОДИЦА БЕЗВЕЗИЋ

МОРАЋУ УЈУТРУ ДА ПОЗОВЕМ ВОДОИНСТАЛАТЕРА!

„РЕЗЕРВОАР ЗА ВОДУ"

ОПЕТ НЕСРЕЋА: ПРОБУШИО СЕ РЕЗЕРВОАР ЗА ВОДУ...

ПЛОП!

ТАТА СЕ УЗНЕМИРИО...

НОЋАС ОВДЕ НЕ МОЖЕМО СПАВАТИ! МОЖЕ НАМ ПРОЦУРИТИ НА КРЕВЕТЕ!

ГЛУПОСТИ! САМО КАПЉЕ!

ПА ГДЕ ЋЕМО ОНДА ДА СПАВАМО?

НАПОЉУ... НА СВЕЖЕМ ВАЗДУХУ! УШИЋЕМО СВЕ ЈОРГАНЕ ЈЕДАН ЗА ДРУГИ И НАПРАВИТИ ВЕЛИКУ ВРЕЋУ ЗА СПАВАЊЕ!

ПОЖУРИТЕ! ВЕЋ СЕ СМРКАВА!

ЈОШ МАЛО ПА ГОТОВО!

АКО ВОДА И ПРОБИЈЕ КРОЗ ТАВАНИЦУ, ОВДЕ ЋЕМО БИТИ НА СУВОМ!

„СЛОГА"

БЕЗВЕЗИЋИ СУ ПОЛЕГАЛИ...

ЛЕПО СПАВАЈТЕ И СЛАТКО САЊАЈТЕ!

АЛИ, УСРЕД НОЋИ...

ВОДЕ! ЖЕДАН САМ!

ДОБРО! НЕ ДЕРИ СЕ! ПРОБУДИЋЕШ ОСТАЛЕ! ДОНЕЋУ ТИ ВОДЕ!

ОПОМЕНА ЈЕ КАСНО ДОШЛА. СВИ СУ ВЕЋ БУДНИ...

ХЕЈ! ШТА ЈЕ?!

?

ЦИМ

ДУМ!

ЈООЈ! ЗАПЕТЉО САМ НОГУ!

КРРРРР!

„СЛ

ТРАС!

ЦАП!

„СЛОГА"

ПЉУС!

ГРРР

ТО ТИ ЈЕ ТВОЈЕ „НА СУВОМ"!

НЕЋУ ИХ ПУСТИТИ УНУТРА ДОК СЕ НЕ СМИРЕ!

АКО ВИ НЕ УСПЕТЕ, ЈА ЋУ ГА СИГУРНО УПЕЦАТИ!

НАВАЛИ!

„СЛОГА"

ЗАБАВНИКОВА ПРОДАВНИЦА ПЛОЧА

Пружамо вам прилику да преко нашег листа набавите најновије грамофонске плоче. Треба само да испуните наруџбеницу, а плоче ћете платити поштару кад вам их донесе.

Забавник ће у сваком броју доносити листе са ценом плоча на којима ће бити заступљена:

ПОП, ЗАБАВНА, НАРОДНА, КЛАСИЧНА И ЏЕЗ-МУЗИКА.

МУЗИЧКА ПОШИЉКА

133

RUSSIAN SOUVENIRS — PAUL MAURIAT AND HIS ORCHESTRA — Рољушко поље — Две гитаре — Црвени сарафан — Подмосковске вечери — Црне очи — Песма лађара са Волге — Калинка — Јамшчик — Вечерњи звон — Стењка Разин — Бублички — **Цена 50.— дин.**

134

JIMI HENDRIX — ISLE OF WIGHT — Midnight Lightning — Foxy Lady — Lover Man — Freedom — All Along The Watchtower — In From The Storm — **Цена 50.— дин.**

135

WALDO DE LOS RIOS — SINFONIAS — Бетовен: Симфонија бр. 9 став 4 — Шуберт: Симфонија бр. 8 „Недовршена" став 1 — Моцарт: Симфонија бр. 40 KV 550 став 1 — Брамс: став 3 — Дворжак: Симфонија бр. 9 опус 95 „Нови свет" — Хајдн: Дечија симфонија — Чајковски: Симфонија бр. 5 став 2 — Менделсон: Симфонија бр. 4 „Италијанска" — **Цена 50.— дин.**

136

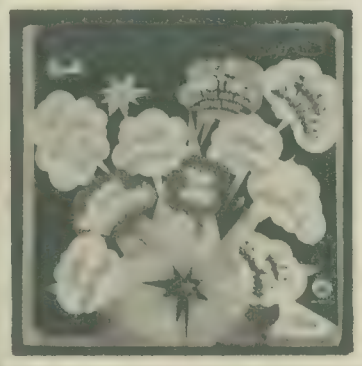

SUPERGROUPS — GOLDEN EARRING: »Back Home« — **ERIC BURDON AND WAR:** »Spill The Wine« — **JAMES BROWN:** »Sex Machine« — **JIMI HENDRIX:** »Hey Joe« — **FAT MATTRESS:** »Highway« — **JOHN MAYALL:** »Took The Car« — **ERIC CLAPTON:** »After Midnight« — **JIMI HENDRIX:** »Voodoo Chile« — **CURTIS MAYFIELD:** »If There's A Hell Below We're All Going To Go« — **JAMES BROWN:** »Call Me Super Bad« — **CAT MOTHER AND THE ALL NIGHT NEWS BOYS:** »I must Be Dreaming« — **THE WHO:** »See Me, Feel Me — **Цена 50.— дин.**

137

NEIL DIAMOND — MOODS — Song Sung Blue — Porcupine Pie — High Rolling Man — Canta Libre Captain Sunshine — Play Me Gitchy Goomy — Walk On Water — Theme Prelude In E Major — Morningside — **Цена 50.— дин.**

138

ТОЗОВАЦ — Јеремија — Јеремијино коло — Војникова судбина — Цена 12.— дин.

139

НЕДЕЉКО ВИЛКИЋ — Мој животе — Кад растанак дође — Скитница сам сада мајко — Таласи таласи — Цена 12.— дин.

140

ГВОЗДЕН РАДИЧЕВИЋ — Славица — Заувек си отишао, оче — Немам куће ни имања — Ти си део мог живота — Цена 12.—

141

ЦЕВАД ИБРАХИМАГИЋ — Нек се пије, нек' се пјева — Жени ме, мајко — Наследниче, сине мој — Сузе су ми пријатељи — Цена 12.— дин.

142

БОБА СТЕФАНОВИЋ — Без тебе не могу — Остани моја — Цена 11.— дин.

143

МИКИ ЈЕВРЕМОВИЋ и МИРЈАНА БЕШИРЕВИЋ — Кад бих знао да је сама — Човек ни кад није сам — Цена 11.— дин.

144

ЛЕО МАРТИН — Ја те волим — Живот наш — Цена 11.— дин.

145

ДРАГАН АНТИЋ — Ја се враћам — Дозволи ми — Цена 11.— дин.

146

ДРАГАН МИЈАЛКОВСКИ — Тај живот наш — Одлази — Не одлази прије јутра — Не ке ме познаваш — Цена 13.— дин.

147

ВЛАДА И БАЈКА — Док те гледам — Пета страна света — Заборав — Твој сан — Цена 13.— дин.

148

ЗОРАН МИЛИВОЈЕВИЋ — Сутра ћеш бити моја — Емилијана — Цена 11.— дин.

149

БОБА СТЕФАНОВИЋ — Мари, Мари — Опрости ми, Мари — Цена 11.— дин.

150

ЗАФИР ХАЏИМАНОВ — Циганске очи — Како Вардар — Цена 11.— дин.

66

БРАНКА ШЋЕПАНОВИЋ-ПОПОВИЋ — Васојевка — Дурмиторка — Цена 11.— дин.

115

ЛУТАЈУЋА СРЦА — Јефимија — Пружи руке — Цена 11.— дин.

КУПИ ПРЕКО ПОШТЕ!

ВАША НАРУЏБИНА НЕ СМЕ ДА БУДЕ МАЊА ОД 50 ДИНАРА, ПОШТО ПОШТАРИНУ НЕ ПЛАЋАТЕ ВИ НЕГО МИ.

Чувајте све наше МУЗИЧКЕ ПОШИЉКЕ јер објављене листе грамофонских плоча СТАЛНО ВАЖЕ. То значи да на једној наруџбеници (од најмање 50 динара) можете да поручите плоче са старих и нових наших листа, и то без обзира на врсту плоча и музике коју наручујете (лонг-плеј или сингл-плоче, поп, забавна или народна, класична, џез-музика).

Цена плоче преко Забавника иста је као и у радњама, или чак (за неке плоче) и нижа!

ПОКЛОН: Код наруџбина од 100 динара и више, Продукција грамофонских плоча РТБ поклања вам по једну плочу по свом избору (која се не налази у овом списку). За сваких даљих 50 динара наручених плоча, добијате још по једну поклон-плочу.

Пажљиво изаберите плоче, напишите њихове бројеве и своје податке на наруџбеницу, залепите је на дописницу и пошаљите на адресу: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска број 29.

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК"
11001 Београд, Македонска 29

НАРУЏБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО неопозиво наручујем плоче под бројевима:

_____

_____

за укупну суму од _____ дин. коју ћу платити поштару кад ми их донесе кући (поузећем).

_____
(Име и презиме)

_____
(Поштан. број и место)

_____
(Улица и број)

_____ _____
Датум Потпис

Наруџбеницу попуњава лице које ће платити плочу.

СТАРИ ОРД

ЗА ЗАБАВНИКОВЕ

ОРДЕН БЕЛОГ ОРЛА — Овај орден основао је 1325. године пољски краљ из династије Пјаста Владислав Локјетек приликом венчања свога сина Казимира и кћери литванског кнеза Гедимина. Али, неколико година касније орден је заборављен а обновљен је тек 1705. године кад је на пољски престо дошао краљ Август II. Овај највећи пољски орден био је изузетно богат, украшен дијамантима и драгим камењем. Кад је 1815. Пољска припојена Русији, Орден белог орла је прешао у ред руских ордена, са рангом одмах иза ордена светог Андреја и свете Катарине.

Знак Ордена белог орла, откад је прешао у ред руских ордена, представља нешто измењен пољски орден: постављен је на груди црног руског орла. Орден белог орла је имао само једну класу.

Звезда Ордена белог орла. На њој је девиза „За веру, краља и закон".

ОРДЕН СВЕТЕ АНЕ — Године 1736. војвода од Шлезвиг-Холштајна Карл Фридрих основао је Орден свете Ане, у спомен своје супруге Ане Петровне, кћери Петра Великог. Кад је шест година касније Карл Фридрих ступио на руски престо под именом Петар III, и Орден свете Ане је ушао у ред руских ордена. Међу носиоцима овог ордена, који је одликованима доносио племство, били су Карађорђе, кнез Милош и Вук Караџић. За владавине Петра III и Павла I Орден свете Ана је био изузетно цењен. Касније је због већег броја класа повећан и број носилаца.

Холштајнски орден свете Ане имао је крст од бојеног стакла у златном оквиру и био украшен драгим камењем.

Кад је додељиван за изузетне заслуге, орденски знак Одрена свете Ане могао је бити са драгим камењем.

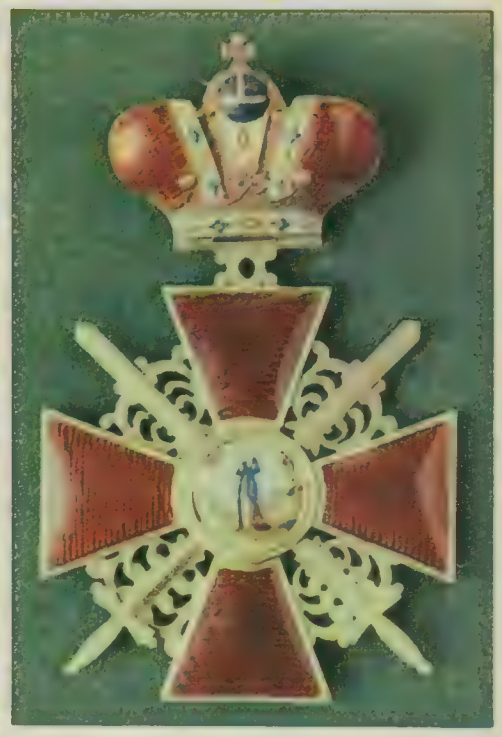

Од 1874. у орден је, као посебно одликовање уз орденски знак, уведена царска круна и, за војне заслуге, мачеви.

Звезда прве класе Ордена свете Ане. На њој је девиза: „За верност према правди и домовини".

РУСКИ ЕНИ

КОЛЕКЦИОНАРЕ

ОРДЕН СВЕТОГ РАВНОАПОСТОЛСНОГ КНЕЗА ВЛАДИМИРА — Поводом двадесете годишњице свог ступања на престо Катарина Велика је 22. септембра 1782. основала овај орден који је имао четири класе. Међутим, после првих наименовања, дошло је до необјашњивог замирања Ордена светог равноапостолног кнеза Владимира. Између 1796. и 1801. године није уопште додељиван нити се налазио међу евидентираним руским орденима. Указом од 12. децембра 1801. дошло је до поновног успостављања овог ордена и од тада је додељиван за војне и цивилне заслуге све до 1917. године.

Звезда прве класе са дијамантима представља, у ствари, посебан степен ордена и додељивана је у изузетним случајевима, кад је цар желео да неком укаже нарочиту почаст.

Звезда друге класе са мачевима додељивана је за војне заслуге. После 1870. мачеви се нису стављали уз овај орден па је орденски знак за војна и цивилна лица постао исти.

Орденски знак прве класе носио се на ленти преко десног рамена. Једно време међу официрима је владала мода да уместо емајла на орденски знак умећу стакло због лепшег изгледа.

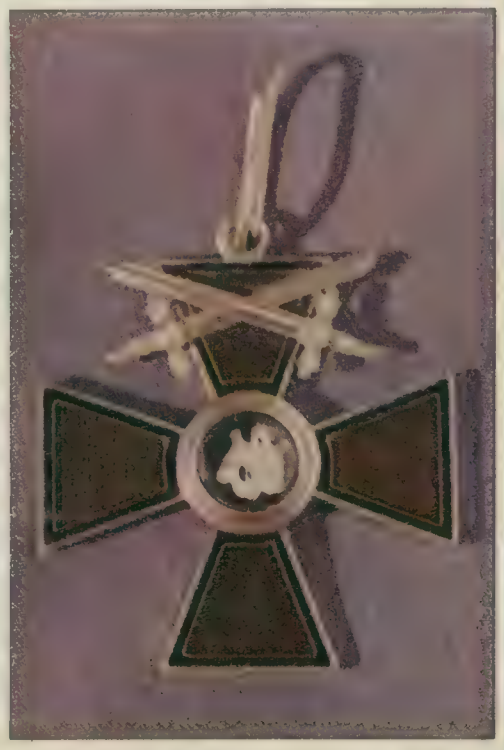

Орденски знак треће класе са мачевима. Кад су овим орденом одликовани нехришћани, уместо иницијала св. Владимира, у централни медаљон је убацивана златна плочица са грбом.

ОРДЕН СВЕТОГ СТАНИСЛАВА — Основао га је 1765. године пољски краљ Станислав Поњатовски у част свеца Станислава, заштитника Пољске, који је живео у XI веку и био бискуп у Кракову где је у цркви погинуо од руке краља Болеслава. Овај орден је првобитно имао овални облик. Кад је Пољска припојена Русији, прешао је у ред руских ордена.

Орденски знак друге класе носио се око врата. У средини су иницијали светог Станислава а између кракова руски царски орлови који су заменили пољске орлове на оригиналном Ордену светог Станислава.

Звезда прве класе. На њој је исписана девиза ордена: „Награђујући подстиче". Постојала је и звезда друге класе која се од 1839. године додељивала искључиво странцима.

ВОЈНИ ОРДЕН СВЕТОГ ЂОРЂА — Овај главни војни орден и највеће одликовање за храброст основала је царица Катарина Велика 1769. године. Његови носиоци, ако су у униформи, нису се смели појављивати у јавности без њега.

Слајдови посредством совјетске агенције АПН

ХИТ СТРАНА

ВЕЧЕ УЗ РАДИО

Сваког петка читајте у Забавнику све о најбољим певачима и ансамблима света. Сваког недељна на Радио-Београд I, у емисији **ВЕЧЕ УЗ РАДИО**, слушајте најновије хитове.

БЕРЗА ПЛОЧА

● Мењам више плоча (хитови из периода 1966—71) за боље очуване плоче са старградском музиком и романсама. Моје плоче су одлично очуване.

Миле Станојловић,
С. Синђелића 2/4,
35208 Бојска

• • •

● Хитно купујем ове плоче: David Gassidy — »Rock me baby i »How can I be sure«, Andy and David Williams — »I didn't know whu«.

Дубравка Кончар,
Вјенац,
Бориса Кидрича 98/III,
Осијек

• • •

● Желео бих да купим добро очуване ЛП плоче групе TEN YEARS AFTER. Обавезно навести цену.

Горан Бјелобрк,
Алексе Шантића 23-11/27,
Нови Сад

• • •

● Свима који ми пошаљу 25 значака или 50 старих поштанских марака послаћу једну од ових ЛП плоча: »The Animals«, »The Band«, »If 2«, »WHO« — »Tommy«, »BEATLES — »Let it be«, »BLACK SABBATH« — »Paranoid«, »ERIC CLAPTON« — »Clapton and friends«, »CREAM« — »Full Cream«, »JETHRO TULL — »Aqualung«, »KING CRIMSON« — »Lizard«.

Јовица Лазовић,
Славише Вајнера 39,

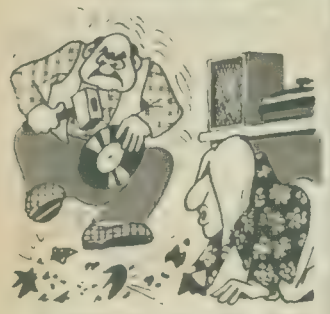

● Продајем ове ЛП плоче: JOHN MAYALL »The Blues Alone« i DOORS »Doors«.

Братислав Топенчаревић,
Кеј 13. новембри кула II,
стан 21/VI, Скопје

• • •

● Купујем плочу Ал Бана са фестивала Сан Ремо 1968 — »La siepe«.

Ева Кнебл,
Гагаринова 24/3
Нови Сад

ПЛОНК ЈЕ ОТИШАО...

Почетком овог месеца, неколико дана уочи велике турнеје ансамбла ФЕЈСИС по Европи, као бомба одјекнула је вест да басиста и оснивач групе Рони (Плонк) Леин оставља другове. Тако је једна од најпознатијих група остала без човека који је веома давно основао СМОЛ ФЕЈСИСЕ а неколико година затим оформио ФЕЈСИСЕ. Међутим, стална путовања, заморне турнеје, концерти и непрекидне гужве досадиле су иначе мирном и сталоженом Ронију и он је сматрао да је најбоље решење да се повуче. Своју одлуку објаснио је речима: „Осећам потребу за променом!"

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

Власт нашим пријатељима

(POWER TO ALL OUR FRIENDS)

Пева: **Клиф Ричард**

Власт свим нашим пријатељима
и музици која је вечна,
људима какви бисмо желели да буду,
мала, власт теби и мени.

Постоји стари човек који проводи
живот
у гајењу цвећа јер воли пчеле...
Власт пчелама!
Постоји стара дама која проводи дане
правећи вино.
Вино је веома укусно.
Власт вину!

Власт дечацима који свирају рок'н'рол
и чине мој живот угодним.
и девојчицама које сам пре знао
и онима које ћу тек да сретнем.

РЕФРЕН

Постоји јак човек који оре у пољу
живећи од земље...
Власт земљи!
Постоји млада девојка која се одмара
у Монте Карлу
лежећи на сунцу...
Власт сунцу...

РЕФРЕН

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: **ВЛАСТ НАШИМ ПРИЈАТЕЉИМА** можете чути у **понедељак 2. јула** у емисији **ВЕЧЕ УЗ РАДИО** која се налази на I програму РАДИО-БЕОГРАДА од 20.00 до 22.00!

КЛИФ РИЧАРД

У свету поп-музике хитови и херојн се брзо мењају и једни идоли смењују друге. Ипак, има и оних, мало их је додуше, чији сјај остаје дуготрајан. Лепим песмама, разумним понашањем и добром рекламом они успевају да упркос годинама и модним хировима увек остану актуелни. Такав је Клиф Ричард. За петнаест година, колико је протекло од његове појаве, музика је својим брзацима пронела и однела: од Томија Стила до Марка Болана. Клиф је остао. А то није било случајно.

Клиф је друго дете у породици Веб и једини син поред три кћерке. Рођен је 14. октобра 1940. године у Индији где су се због службе затекли његови родитељи. Право име му је Хари Роџер Веб. Када је Индија изборила независност многе енглеске породице су се вратиле у отаџбину, међу њима и Вебови. У основној школи, док су његови школски другови јурили за лоптом, он је упорно учио да свира на гитари. Први и једини учитељ био му је отац. Лепо је певао и другови су га често позивали да им пева на прославама или рођенданима. Први пут је званично наступио на прослави мале матуре у својој школи. Било је то 1954. године. Док је похађао гимназију трудио се, као и хиљаде момака широм света, да што боље имитира, како гласом тако и изгледом ненадмашног хероја тога времена — Елвиса Прислија. У пролеће 1958. године по завршетку школе, пријављује се за такмичење младих талената. На генералној проби се покварило озвучење тако да уопште није наступио и нико из комисије није га ни чуо. Шанса је пропала и Хари дубоко разочаран одлази да тражи срећу на другој страни. Запослио се у једном предузећу електричних апарата. Тамо је мислио да започне „чиновнички живот" када га проналази један стари пријатељ који га упознаје са члановима групе „Дрифтерс", и наговара га да заједно са њима покуша још једанпут. Тако је настала једна од најуспешнијих комбинација у поп-музици: Хари Веб мења име у Клиф Ричард а „Дрифтерси" постају „Шедоузи" Одмах добијају ангажман у једном летовалишту и Харн даје отказ на посао.

У августу 1958. године приметио га је један продуцент и већ почетком септембра одводи га у ТВ студио. Продуцент Џек Гуд наређује неискусном певачу да обрије зулуфе и остави гитару. „Нећеш успети ако имитираш Елвиса. Бићеш нешто друго". Већ 13. септембра Клиф се први пут појављује на телевизији с песмом „Помери то" и она већ сутрадан долази на друго место топ-листе.

Тако је почела изванредна каријера једног од најпопуларнијих певача Велике Британије. Праћен „Шедоузима" Клиф је буквално „производио" хит за хитом. Чак и када је његова успешна сарадња са познатом групом престала, увек је проналазио праве песме. Клиф Ричард је за протеклих петнаест година издао 51 сингл-плочу. То ниједном енглеском певачу није пошло за руком. Објашњавајући његову популарност Ник Кон у књизи „Поп-музика од почетка" између осталог каже: „У почетку, а тако је и сада, Клифова тајна је била у томе што су сви имали велику веру у њега. Он је дечко са којим би свака девојка волела да буде виђена, син каквог би свака мајка пожелела и момак са којим би се сви дечаци дружили".

Захваљујући плочама и филмовима Клиф је стекао популарност и ван Велике Британије. Гостовао је готово у свим земљама света и свуда је доживео велик успех. Једино никада није успео у Америци. То се тумачи чињеницом да „нови континент" већ има Елвиса Прислија.

Клиф Ричард је два пута представљао Енглеску на такмичењу за песму Евровизије. Ни 1968. године, ни ове године његове песме нису победиле али су свуда прихваћене. Тако је било 1968. године када је певао „Честитке", тако и сада када се свуда чује „Власт свим нашим пријатељима".

подарунок
Звіробоїк
КЛИФ
РИЧАРД

УВЕК ЛЕП ПОГЛЕД

— ДОШЛИ СТЕ НА ПРАВО МЕСТО — РЕКАО ЈЕ ПРОДАВАЦ. — НИГДЕ У ЛОНДОНУ НЕЋЕТЕ НАЋИ СТАКЛО ДЕБЕЛО ДЕСЕТ СВЕТЛОСНИХ ГОДИНА!

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Наш аутомобил кретао се вијугавим путем према обали Атлантика. Пошто сам први пут пролазио кроз област одгајивача спорог стакла, са занимањем сам посматрао мала добра која су се низала једно за другим, посејана малим сноповима прозорских окана.

Пут нас је водио источном падином планине све док нам се иза једног превоја, у даљини, није указао светлуцави океан. Успорио сам да бих што дуже уживао у лепом погледу, кад опазих натпис над једном капијом:

„СПОРО СТАКЛО — Висок квалитет, умерене цене — Обратити се Ц. Р. Хагану“

— Зашто си зауставио? — упитала је моја жена Селина.

— Хајде, можда ћемо направити посао. Уосталом, и време је да мало протегнемо ноге.

Да поразговарамо!

Спустили смо се уским степенастим путељком и стигли до једне приземне куће. Нешто даље, уз један зид, била су прислоњена стакла, тако да упијају светлост сунцем оба сјане падине. Нека су била сасвим провидна, друга, пак, готово црна.

Када смо ушли у двориште, један средовечан човек у сивом џемперу подиже се са кућног прага да нас поздрави. Затекли смо га како замишљено седи и пушећи лулу, посматра кућу. Тамо је на једном прозору стајала жена са дететом. Кад смо пришли, она се окренула и нестала у соби.

— Ви сте господин Хаган? — упитах.

— Да — рече он. — Занимају вас стакла? Онда сте дошли на право место.

— У ствари, — рекох, — пошли смо на одмор, па смо случајно угледали вашу фирму.

Селина, која је иначе врло брбљива са непознатим није овога пута изустила ни реч. Само је, помало збуњено, посматрала прозор на коме смо малочас угледали жену са дететом.

— Из Лондона сте, зар не? — настави Хаган. — Дакле, могу вам рећи да сте дошли не само на право место, већ и у право време. Моја жена и ја немамо баш много купаца у ово доба године. Него, да седнемо на овај зидић па да разговарамо... Чекајте, донећу из куће један простирач...

— Моје стакло је права реткост — рече Хаган, пошто смо поседали на бетонску ограду дворишта. — Де сет година дебело, у савршеној фази. Два квадратна метра стајала би вас две стотине фунти.

Жена на прозору

— Две стотине фунти! — понови Селина. — Па, по тој цени га продају и у лондонском Бонд Стриту!

Хаган се стрпљиво насмеши, а затим погледа у мене као да хоће да види разумем ли се довољно у споро стакло да бих проценио његову понуду. Цена је одиста била много већа него што сам очекивао, али, за **десет година дебело** стакло... Селина је свакако заборавила да се у Бонд Стриту продаје стакло дебљине од највише неколико месеци.

— Драга — рекох — бојим се да ниси разумела. Стакло је од десет година, а осим тога је и фазно подешено!

— Извините, госпођо — упаде Хаган, охрабрен мојом примедбом — али ви вероватно не знате каква су вештина и прецизност потребни да би се произвео добро подешен комад стакла. Кад кажем да је свако дебело десет година, ја мислим на десет **светлосних** година, што је готово двоструко више од удаљености најближе звезде. Можете ли да замислите шта би представљала грешка од макар милионитог дела сантиметра у његовој дебљини?

Престао је да говори и погледао у правцу куће. Жена је опет стајала на прозору. Посматрала нас је неколико секунди, а затим нестала.

— Извините — рече Хаган — мислио сам да Роуз нешто хоће. Дакле, где смо оно стали? Десет светлосних година сабијено у стакло дебело једва сантиметар...

Поноћно сунце

Престао сам да га слушам, делом због тога што сам се већ био одлучио на куповину, а делом зато што сам причу о спорном стаклу чуо већ много пута, а да ниједном нисам разумео њену суштину. Знао сам толико да светлост пролази кроз изузиајне канале микроскопске величине, што јој веома успорава кретање. Од дебљине стакла и густине тих каналића зависи да ли ће светлости бити потребне две недеље, пет месеци или десет година да продре на другу страну. Нова, тек израђена стакла била су увек црна, а тек после извесног времена почињала би изненада да пружају сабласну слику, слику неке стварности које више нема.

Комерцијални успех овог проналаска био је огроман. Он је људима који су становали у скученим градским кућама пружао прилику да уживају — у планинском и морском пејзажу. Додуше, пре или касније зависно од дебљине стакла, у собе би опет продрло сивило, али би онда куповали нова. Такође, они сиромашни могли су да кроз прозоре уживају у пространим вртовима, базенима и летњиковцима замишљајући да је све то њихово!

Као и у свакој индустрији, и овде је било производа за свачији џеп. Дебљина је у великој мери одређивала цену, али је и такозвана „фаза“ играла значајну улогу. Ни најискуснији произвођачи нису могли увек бити сигурни да ће подесити стакло како треба. На пример, било је довољно погрешити за неколико часова па да купце усред ноћи „огреје“ сунце, или обрнуто. Код крупније грешке могло се догодити да лети пада снег, а да у јесен цвета дрвеће. Додуше, за неке је и то имало дражи; рудари и радници у ноћним сменама куповали су прозоре који би им отварали поглед на сунцем обасјане долине, речне обале, снежне врхове. Па ипак, већина је захтевала да се време које одражава споро стакло подудара са стварношћу.

Не отварај!

Када је Хаган завршио с убеђивањем, Селина га је још сумњичаво посматрала. Знао сам да неће бити ништа од куповине ако њој препустим ствар. Зато рекох изненадно:

— Написаћу вам чек. Можете ли да уредите испоруку?

Селина ме прострели љутитим и запањеним погледом.

— Ох, то није проблем — рече Хаган. — Али, ако хоћете, можете понети стакло са собом.

— Одлично — одвратих. — Исеците ми један квадратни метар.

— Побогу, нису ваљда обоје слепи? — помислих када сам видео да ни жена ни дечак не одговарају на мој збуњени осмех.

— У реду.Сачекајте, одмах долазим.

Селина чврсто обави свој мантил око себе да би се одбранила од изненадног ветра.

— Могао нас је бар позвати да уђемо — рече, кад је Хаган отишао. — Он нема толико муштерија да би смео да их ниподаштава!

У тај мах поче и киша.

— Хајде — рекох — да се склонимо под настрешницу!

Док смо тако стајали прибијени уз зид кућице, не одолех искушењу да погледам кроз прозор. Уредна дневна соба са камином била је празна. Дечје играчке биле су разбацане по поду, а у углу је стајао један светлоплави трицикл. У том тренутку, дечак утрча у собу и поче да се игра. Није ме приметио. Нешто касније уђе и жена, узе га у наручје и приђе прозору. Било ми је нелагодно те се збуњено насмеших. Али, ни дечак ни жена ми не узвратише. „Побогу, нису ваљда обоје слепи?“ помислих и кичмом ми прођоше жмарци од неког језивог осећања.

Тада зачух Селинин глас.

— Не можемо овако стајати — рекла је. — Покиснућемо до голе коже!

Машила се за кваку.

— Не, не улази! — узвикнух за њом. Био сам пун ужасних слутњи. Али, Селина је већ отворила врата и коракнула. Одједном, застала је на прагу као укопана. Пришао сам јој и преко њеног рамена погледао унутра.

Хаганова тајна

Уместо чисте дневне собе угледао сам прашњаву просторију препуну старог, расходованог намештаја, пожутелих новина, одбачене одеће и прљавог посуђа. Била је влажна, мемљива и — сасвим пуста. Једини предмет који сам успео да препознам био је трицикл, зарђао, ољуштене боје и сломљен.

Затворио сам врата и одлучио да заборавим шта сам видео.

— Не разумем... — изустила је Селина, лица белог као креч.

— Споро стакло ради у оба правца — рекох тихо. — Пропушта светлост и унутра и напоље.

— Мислиш да...

— Не знам. То нису наша посла. Прибери се, долази Хаган.

Продавац је вукао велики пластични рам у који је сместио стакло. Узео је чек и не погледавши ме. Посматрао је Селину, која је обарала очи ка земљи.

— Хвала — рече тихо, савијајући чек и стављајући га у џеп. — Било ми је задовољство да тргујем с вама.

— И нама — одговорих истим званичним тоном. Подигао сам тежак рам и повео Селину ка путељку са кога смо дошли. Тек што смо стигли до клизавих, блатњавих степеница, зачух иза себе Хаганов глас:

— Господине!

Окретох се.

— Жао ми је ако сам . . ако сте доживели непријатност.. Један аутомобил прегазио их је горе, на друму, пре шест година. Мој син имао је само седам година. Хтео сам бар нешто да сачувам од њих... Разумете?

Климнуо сам главом и без речи наставио пут. Селина је још дрхтала у мом загрљају. Код прве окуке окренуо сам се и видео Хагана где повијених рамена седи на киши и пиљи у кућу. Било је далеко и нисам могао да разазнам стоји ли неко на прозору или не.

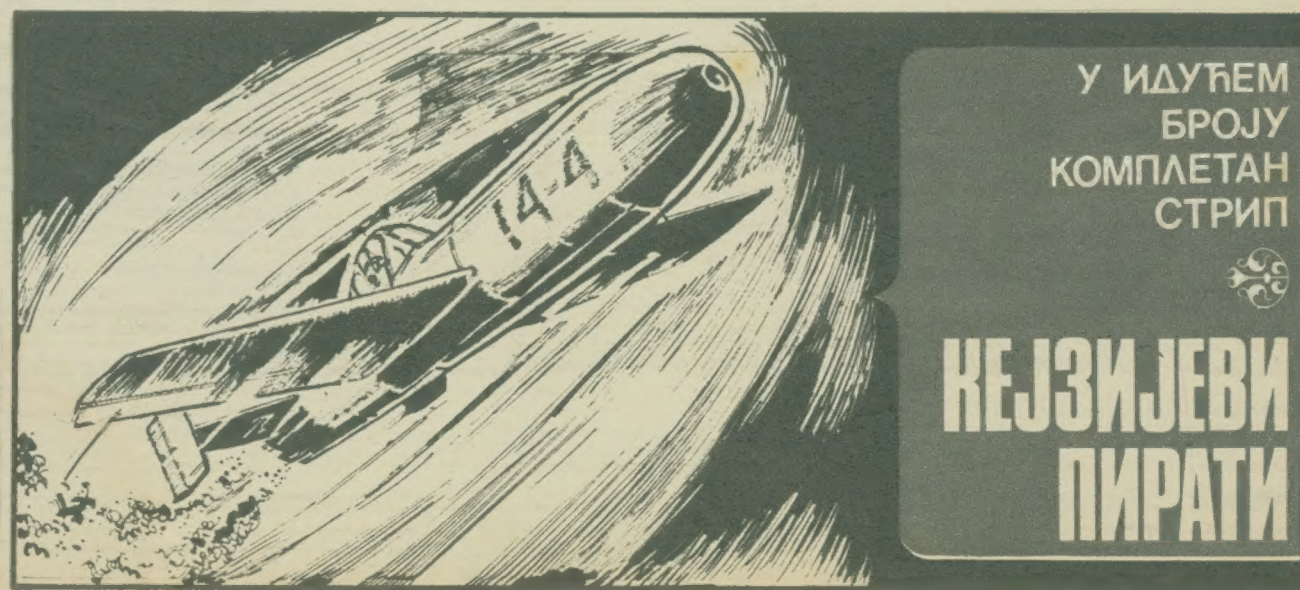

Smoki ВАС ВОДИ У СВЕТ

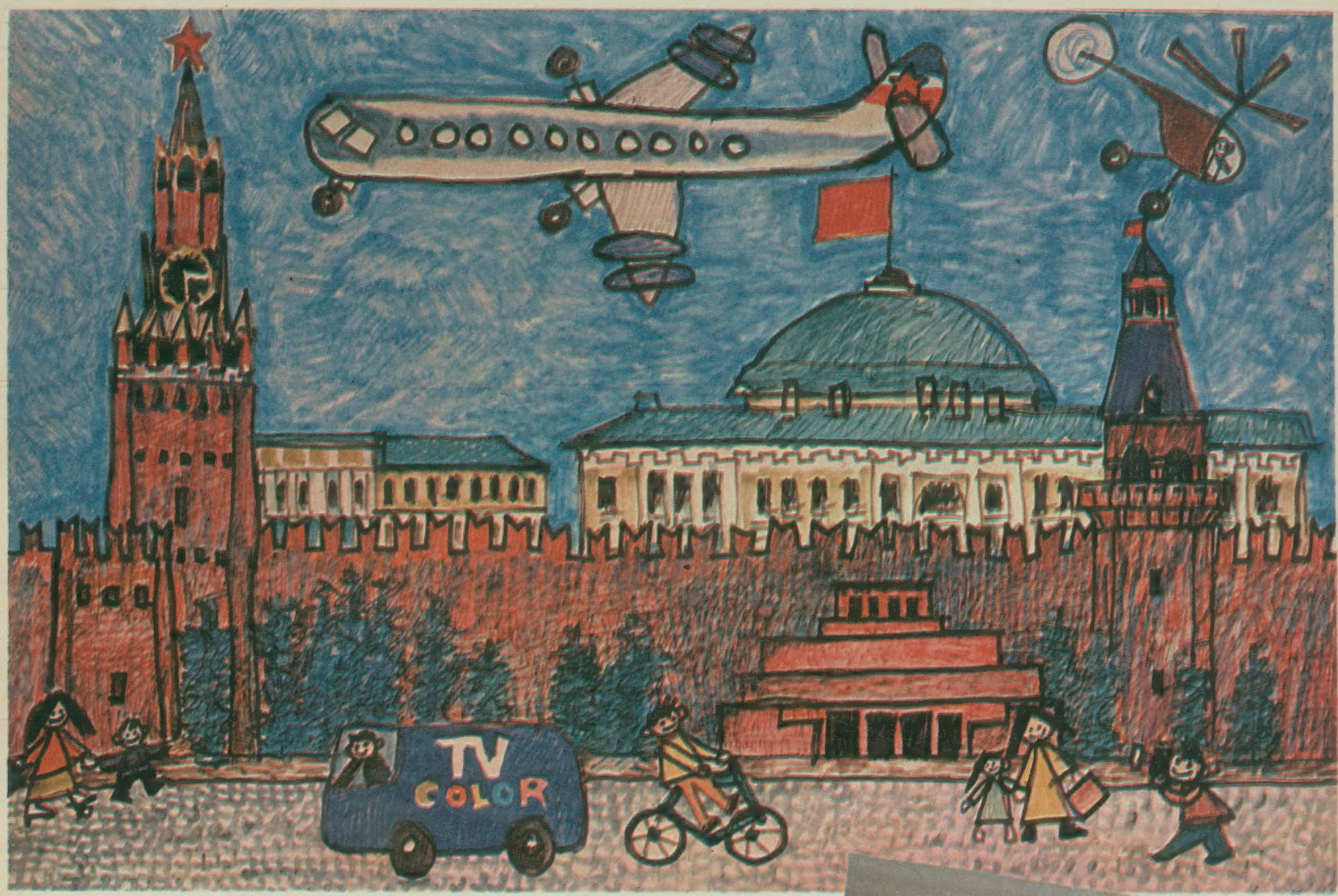

Smoki ВАС НАГРАЂУЈЕ

СМОКИ, ваш омиљени слани десерт са кикирикијем,
поред уживања у укусном и хранљивом јелу,
нуди вам могућност да добијете и неку од вредних награда.

Сакупљајте празне кесице СМОКИЈА
и, када сакупите 10 комада, пошаљите их на адресу:

СОКО-ШТАРК, 11000 БЕОГРАД, Стеријина 15,
јер тиме стичете право да се и ваше име
нађе на списку добитника награда.

Друго коло наградне игре је у току
а извлачење ће бити обављено 6. IX 1973. године.

У другом колу биће извучене следеће награде:

- **1 колор телевизор**
- **5 петодневних путовања за две особе авионом у Москву и Лењинград**
- **10 ПОНИ бицикла**
- **10 фото-апарата**
- **200 слатких пакета СОКО—ШТАРК**

Smoki – ОД ПРИЈАТНОГ УКУСА ДО НАГРАДНЕ ИГРЕ

Soko Štark

VJESNIK BEOGRAD

укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) забавни парк у Бечу, 7) направа, 13) висока стрма стена, 14) усов, снежни нанос, 15) турско купатило, 16) врста тропске змије, 18) град у Сирији, 19) врста, 21) хемијски знак за иридијум, 23) велики брод који је потонуо 1914. после судара са сантом леда, 24) коњ, 25) западни војни пакт, 27) стара држава у Малој Азији, 28) превлака на Малаки, 29) једна електрода, 31) иницијали словеначког књижевника („Слуга Јернеј"), 32) часовничар, 33) део народне ношње, 35) река у Италији, 37) припадник старог турског номадског племена, 39) показна заменица, 41) грабљивица из породице јастребова, 44) талас, 45) име холивудског глумца Ланкастера, 47) свеска, 48) амерички тенисер, 49) покрајина у средњој Италији, 51) историјско место у Малој Азији, 53) времешна, 55) име научника Њутна, 58) стари Словен, 59) украсни испуст на зиду, 61) члан борбеног реда католичке цркве у 16. веку, 63) роман Лајоша Зилахија, 65) напред (итал.), 66) врста папрати.

УСПРАВНО:

1) племенити метал, 2) један европски град, 3) напад, 4) спортска екипа, 5) два слова, 6) рад, радња (пров.), 7) место где се држи алат, 8) саставни везник, 9) име глумице Гарднер, 10) планина у Бугарској, 11) далматинско женско име, 12) један занатлија, 17) врста коштуњавог плода (множ.), 19) једна нота, 20) чест саставни део у страним називима за авио-компаније, 22) превремен, 23) мушко име, 24) папагај, 26) први план, крупан план, 28) ударац у боксу, 30) врста першуна, 32) римски дневни лист, 34) овере сведочанства (лат.), 36) иницијали имена и презимена једног нашег филмског и позоришног глумца, 37) широка улица са дрворедом, 38) присвојна заменица, 40) јак ветар, 42) новозеландско дрво за бродоградњу, 43) присталица расизма, 45) необувен, 46) материјал од којег се праве атлетске стазе, 50) хемијски знак за натријум, 52) основа, 54) слатко вино, 56) европска економска заједница, 57) надимак нашег сликара Ђорђа Андрејевића, 59) целокупан, 60) француски филмски режисер (Луј), 62) два слова, 64) египатско божанство.

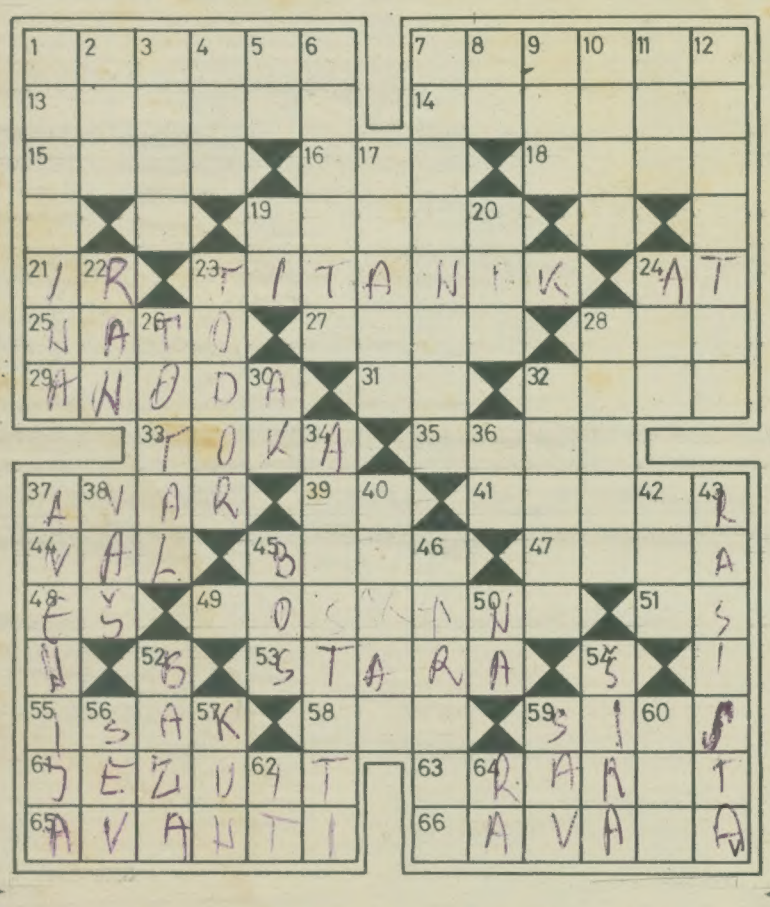

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) одвити, 7) управа, 13) Дарвин, 14) златар, 15) грба, 16) дур, 18) мера за тежину, о, а, 19) минер, л, б, 21) во, 23) Зајечар, 24) пи, 25) оков, 27) Атик, 28) лој, 29) робот, 31) И. Ц., 32) Када, 33) анал, 35) алас, 37) Осло, 39) уд, 41) цртач, 44) два, 45) обор, 47) Тати, 48) ба, 49) препона, 51) И. Т., о, им, 53) оникс, в, а, 55) јато, 58) Иса, 59) елан, 61) кланац, 63) Дамаск, 65) атлета, 66) алатка.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор Мирољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дин, полугодишња 44,00 дин, тромесечна 22,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тромесечна 44,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: DM 36 — $ 12 — Fl 56 — Sfr 40 — Skr 52. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/I тел. 22-711.
На основу мишљења републичког секретаријата за културу СРС број 413-29/73-02 од 22. I 1973 године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

ЗА МЛАДЕ БРОДОМОДЕЛАРЕ

На захтев великог броја читалаца који желе да се баве или се већ баве бродомоделарством дајемо основне податке о подели бродомодела која задовољава међународна правила за такмичење НАВИГА.

Сви модели припадају међународној класи која се дели у пет група:

ПРВУ ГРУПУ чине модели: А — чамци са подводном елисом, В — чамци са ваздушном елисом, А1/В1 — чамци са мотором радне запремине од 0,01 — 2,5 ццм, А2 — чамци са мотором радне запремине од 2,51 — 5,00 ццм, А3 — чамци са мотором радне запремине од 5,00 — 10,0 ццм. Модели А и В заједнички се називају „Такмичарски чамци — хидроглисери".

ДРУГУ ГРУПУ, или групу „С", чине модели: С1 — бродови без сопственог погона (галије, викиншки бродови, спортске једрилице, чамци на весла, гондоле и слично), С2 — бродови са моторним погоном (путнички бродови, чамци са кабинама, јахте, већи путнички чамци, патролни чамци, речни бродови, тегљачи, гурачи и слично), С3 — бродови и лучка постројења (пристаништа, докови бродоградилишта, бродска опрема, сценски прикази поморских битака, пресеци бродова по симетрали или воденој линији и слично), С4 — модели бродова размере 1:1250.

ТРЕЋУ ГРУПУ, или групу „D", чине модели: DA — једрилице чија површина једара не прелази 1000 квадратних сантиметара, DM — једрилице „марблхед" највеће дужине до 1270 мм и површине једара 5160 квадратних сантиметара којима се управља помоћу радио-управљача, D1Or — или модели „тенритер" који морају да се граде по строго прописаној формули и који се на такмичењима возе помоћу радио-управљача, DX — једрилице слободне градње са површином једара од 5000 квадратних сантиметара, DK — модели малих једрилица чији облик није прописан али зато површина једара не сме да буде већа од 4000 квадратних сантиметара.

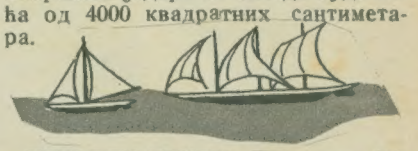

ЧЕТВРТУ ГРУПУ, или групу „Е", чине модели ЕН — пливајући трговачки бродови, ЕК — пливајући ратни бродови, ЕХ — пливајући бродомодели израђени по сопственој замисли. Сви модели четврте групе морају имати сопствени погон и не смеју бити дужи од 2500 мм.

ПЕТУ ГРУПУ, или групу „F", чине брзински бродомодели са експлозивним погоном или електромотором различите јачине. Управљају се помоћу RC уређаја радио-управљања. Према врсти и јачини погона ова група се дели на 15 категорија.

Свако одступање од норми наведених категорија одузима бродомоделару право да са својим бродомоделом учествује на међународном такмичењу.

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА **„ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ"** МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП **„КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ"** у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце **„ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ"** који садржи сажето градиво из **СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ** по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: **НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ", Француска 7, 11001 Београд.**

WALT DISNEY
МИКИ

ТРЕЋА ГОДИШЊА ИЗЛОЖБА МАЧАКА
ПРАВА СИ ЛЕПОТИЦА!
8

НЕ ЗНА СЕ КОЈА ЈЕ ОД КОЈЕ ЛЕПША!
10

СВА СРЕЋА ШТО ПЛУТОН НЕ МОЖЕ ДА МЕ ЧУЈЕ!

ИПАК ГЛАСАМ ЗА КАНДИДАТА С БРОЈЕМ 12!
ТРЕЋА ГОДИШЊА ИЗЛОЖБА МАЧАКА
12
13
Copyright © 1973
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ТОЛИКЕ САМ МАЧКЕ МИЛОВАО...
ДАНАС ИЗЛОЖБА МАЧАКА

...АКО ПЛУТОН ОСЕТИ ЊИХОВ МИРИС, НИКАД МИ НЕЋЕ ОПРОСТИТИ!

ЗНАМ ШТА ЋУ!
ДРОГЕРИЈА

ТАКО... ОД СВАКОГ МИРИСА ПОМАЛО!
МИРИСИ КОЛОЊСКА ВОДА

ЗДРАВО, МИНИ! ПОГОДИ У КАКВОМ САМ ЖИРИЈУ БИО!
ШМРК?

ЗА НЕКАКВУ МИС, ТИ ЖИВОТИЊО!

ПОГРЕШИО САМ... ПЛУТОН НЕ БИ БИО ТОЛИКО СУРОВ!
1122